Nr. 83. Sroda, 13. Kwietnia 1887. **Rok 77.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej„, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 cnt. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Minister handlu zamianował ekspedytora pocztowego, Józefa Płoszewskiego, asystentem pocztowym, a Dyrekcya poczt i telegrafów przydzieliła go urzędowi pocztowemu w Krakowie na dworcu.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela Karola Tarczyńskiego w Tarnawie, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Tarnawie i rzeczywistego nauczyciela Mikołaja Kobyłkę w Malawie, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Pleszowicach.

Dnia 31 marca 1887 roku, wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XIII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 22. Traktat państwowy z dnia 9 maja 1886 roku, o wzajemności co do prawa ubogich pomiędzy Austro-Węgrami a państwem niemieckiem.

Nr. 23. Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 17 lutego 1887 roku, o traktowaniu cłowem kwasów płynnych i granatów do gaszenia ognia, w okładzinach z kauczuku, gutaperki i t. p.

Nr. 24. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 2 marca 1887 r., o upoważnieniu pobocznej stacyi cłowej pierwszej klasy w Mittelwalde do ekspedyowania denaturalizowanej oliwy.

Nr. 25. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu z dnia 9 marca 1887 r., którem zmienione zostają postanowienia 1 i 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28 lutego 1882 r., (dz. u. p. nr. 28) o przedaży drobiazgowej przedmiotów celluloidowych, tudzież o przechowaniu i transporcie celluloidu i artykułów celluloidowych.

Nr. 26. Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16 marca 1887 roku, o przydzieleniu gminy Lissowitz do okręgu sądu powiatowego w Wischau na Morawie.

Nr. 27. Ogłoszenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 16 marca 1887 r., o utworzeniu c. k. i król. saskiej ekspozytury urzędu cłowego w Moldau.

Nr. 28. Ustawę z dnia 25 marca 1887 roku, o otworzeniu kredytu dodatkowego do preliminarza Ministerstwa obrony krajowej za rok 1886.

Nr. 29. Ustawę z dnia 29 marca 1887 roku, o dalszym poborze podatków i należytości a dalej o pokryciu potrzeb państwa w ciągu miesiąca kwietnia i maja 1887 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 kwietnia.

Historya prac parlamentarnych ostatnich czasów, nie wiele będzie mogła zanotować korzystnego o ciałach prawodawczych w krajach romańskich, w Anglii i w państwach zachodnich drugorzędnych. Cechą wybitną życia parlamentarnego w państwach wymienionych, jest prawie wszędzie jałowość. Pobudki i przyczyny tej bezpłodności są różne, ale brak robót dodatnich wszędzie jednaki. Wszędzie także objawiła się nieprawidłowość w funkcyonowaniu tych ciał, często nawet nie sprzeczności zasadnicze przyczyniały się do zmarnowania czasu, ale niechęci frakcyjne, antagonizmy przeciw gabinetom. Z opozycyj tych nie mogła też nigdzie wyjść tak skonsolidowana i tak poważna większość, żeby gabinety, stosownie do taktyki parlamentarnej, ustępowały im miejsca. Ogólnem znamieniem wspomnianych opozycyj był równie wszędzie brak jasnych programów. Co najwyżej, zdobywano się na krytykę ujemną. Stan finansowy i ekonomiczny krajów, był przedmiotem ciągłych narzekań; czuły to wszystkie warstwy, nie trudno też było wskazać źródła niedomagania, o wiele trudniej natomiast znaleść lekarstwo skuteczne. Opozycye zatem, które nie przybywały z radą, z wyczerpującem przedstawieniem wadliwości, żeby na tej podstawie można przystąpić do obmyślenia środków zaradczych, stawały się jedynie echem ogólnych narzekań.

Najjaskrawiej uwidoczniło się to wszystko w chwili odroczenia parlamentów na ferye świąteczne. Jeżeli nie wszędzie zapisywano te niedobory prac publicznych, to jedynie dla tego, że chwilowo inne jakieś sprawy międzynarodowe odrywały uwagę od tego smutnego stanu. Gdybyśmy posiadali ze wszystkich krajów uwagi nad pracami sesyj parlamentarnych, jakie się rozpoczęły tego roku z wiosną, to przedstawiłby się dość smutny obraz publicznej działalności wielu ciał prawodawczych w Europie. Najświetniej bezwątpienia przedstawia się rezultat prac odnośnych w Monarchii austro-węgierskiej i w Niemczech. Trudno wyliczać szczegółowo uchwały rozmaite, ale nikt bezstronny nie zaprzeczy, że w państwach tych, przyszło do skutku wiele ustaw niezbędnie potrzebnych, chroniących interesa ludów, albo zaspakajających najgwałtowniejsze potrzeby społeczne. Państwa zaś tak małe, jak Belgia i Dania, gdzie z rozmaitych przyczyn reformy z inicyatywy rządu uznane są za niezbędne, nie mogły w sesyi wiosennej uchwalić nawet budżetów. W Danii wprawdzie prowizoryum finansowe powtarza się od lat wielu i tam może jedyna jest opozycya, która ma słuszność, ale w Belgii uchwała stanowcza okazywała się niezbędną z wielu względów. Tymczasem, jakby właśnie dla tego, że tyle innych spraw czeka załatwienia, budżet nie został uchwalony w ciągu pięciomiesięcznej sesyi. Inne sprawy, jak uregulowanie stosunku przedsiębiorców do robotników, kasy zaopatrzenia dla rodzin robotniczych, słowem cały szereg środków, uznanych za konieczne po wstrząśnieniach z tamtego roku pamiętnych, nie były nawet przedmiotem wstępnych narad. Słowem programy gabinetów, tak Francyi, jak Anglii, jak i wszystkich niemal państw mniejszych, czekają zrealizowania. Że zaś w programach tych finanse niezbędne na rozliczne potrzeby, odgrywają najważniejszą rolę, krytyka, nadzieje i oczy ogółu zwracają się ku ministrom skarbu. Kampanie z powodu tego rozpoczną się niewątpliwie na całej linii parlamentów, skoro te zbiorą się po feryach świątecznych.

Sprawozdanie inspektora przemysłowego

na Galicyę i Bukowinę

z roku 1886.

III.

Z liczby zażaleń na niewłaściwości w pomieszczeniu przedsiębiorstw przemysłowych, wniesionych przez pana inspektora do władz, widać, ile pod tym względem Galicya i Bukowina do życzenia pozostawiają. Zażaleń tych, wniesionych tylko w wypadkach grożącego niebezpieczeństwa lub powziętego z góry przekonania, że wszelkie perswazye i napomnienia pozostaną bez skutku, było 174; w 124 wypadkach zaś ograniczył się pan inspektor na przesłaniu pocztą lub pozostawieniu zaraz przy wizytacyi piśmiennych zarządzeń, jakie zmiany poczynić należy. Mamy więc razem 298 wypadków niewłaściwego urządzenia zakładów, warsztatów i t. d. Powiedzieliśmy już, że pan inspektor zwiedził w roku ubiegłym 299 zakładów; zdaje się więc, że z pomiędzy nich, jedyny jeden odpowiadał wymaganiom §. 74 ustawy przemysłowej. Zresztą sam p. inspektor przyznaje, że łatwo wytłómaczyć sobie brak postępu, skoro dawniej na bezpieczne i warunkom higienicznym odpowiadające urządzenie nie zważano, a przed-

---

STEFAN BATORY

W ŚWIETLE NOWYCH BADAŃ.

Prof. W. Zakrzewski: „Stefan Batory", przegląd historyi jego panowania i program dalszych nad nią badań. — Kraków, 1887.

(Ciąg dalszy.)

Stosunek króla do episkopatu, początkowo, jak wiadomo, był wielce naprężony. Wszyscy — z wyjątkiem jednego — wyżsi dostojnicy duchowni stanęli po stronie Maksymiliana; ale kiedy Maksymilian nie znalazł dostatecznego w Polsce poparcia, a kurya papieska pogodziła się ostatecznie z Batorym, wtedy episkopat przestał prowadzić opozycyę przeciw niemu, zwłaszcza iż się przekonał, że pod względem prawowierności Batorego nie zachodzą żadne obawy. Rzecz dziwna jednak, że ten właśnie z pomiędzy biskupów, który zrazu należał do najgorliwszych Batorego popieraczów, jedyny, który przystąpił do jego elekcyi, Stanisław Karnkowski, z czasem coraz bardziej od króla się usuwa, tak iż wreszcie pomiędzy nim a królem powstaje niechęć i wzajemne niedowierzanie. Karnkowski był pierwszym w Polsce biskupem nowego kroju, biskupem epoki potrydentyńskiej. Jak inni — przynajmniej gorliwsi — miał on na celu dobro kościoła, tryumf katolicyzmu, ale do celu tego zmierzał zgoła odmiennemi od swoich poprzedników środkami. Tamci szukali oparcia w królu — Zygmuncie Auguście — który go dać nie mógł; Karnkowski zrozumiał dobrze, że stanem rządzącym w Polsce jest stan rycerski, u niego tedy szukał podpory dla swej sprawy. Ztąd tłómaczy się owo ubieganie się o popularność szlachty, owo przystąpienie do stronnictwa Batoryanów na zjeździe jędrzejowskim z r. 576, dla tego właśnie, że Batory był wybrańcem szlachty. Był ten prałat niewątpliwie ambitnym, i cieszył się swojem powodzeniem, ale nie był próżnym; tam tedy, gdzie sądził, że dobro kościoła narażonem jest na szwank, umiał stanąć nawet wbrew opinii szlacheckiej i stawić na kartę swoją popularność, jak to udowodnił, występując stanowczo przeciw konfederacyi *inter dissidentes* z roku 1573. Zrazu należy on do najzaufańszych Batorego powierników; z czasem jednak stosunek ten się oziębia; już w sprawie Zborowskich zachowanie jego jest bardzo dwuznacznem, a później nie waha się nawet objawiać swojej niechęci przeciw królowi, i to w obec wysłańca cara moskiewskiego, który właśnie podówczas z Batorym wojował. Powodem tego oziębienia była, zdaje się, polityka Karnkowskiego, trzymającego ze szlachtą; i on, widocznie jak szlachta w drugiej połowie rządów Stefana, obawiał się preponderencyi króla, zraził się jego energią i stanowczością.

Ze stanowiska interesów kościoła nie miał Karnkowski do tego niezawodnie najmniejszej podstawy. Batory zatwierdził wprawdzie konfederacyę między dyssydentami z r. 1573, jednakże z tem pogodził się niebawem cały episkopat polski, pogodziła się nawet milcząco Kurya rzymska. Konfederacya ta, biorąc rzecz politycznie — nie przyniosła zresztą żadnej korzyści protestantyzmowi, owszem zaszkodziła mu tylko. Uznawała wszystkie wyznania protestanckie, ale nie stworzyła żadnego dla nich rządu. Protestantyzm, jeżeli miał się pomyślnie rozwijać, musiał albo tak silnie zapuścić korzenie w społeczeństwie, aby stworzyć sam z siebie rząd presbyteryalny, albo też musiał się oprzeć o władzę państwową, o króla. W Polsce o wytworzeniu własnego rządu mowy nie było, gdyż protestantyzm przyjął się tam tylko powierzchownie, a konfederacya usunęła właśnie możność oparcia się o króla, gdyż autoryzowała wszystkie wyznania. Wśród wzajemnych walk i sporów, jakie poszczególne wyznania protestanckie ze sobą prowadziły, nie znalazło żadne z nich poparcia z zewnątrz; musiały tedy te poszczególne odgałęzienia strawić się wzajemnie, a tem samem ułatwić postęp reakcyi katolicyzmu, która też w istocie rozpoczyna się za Batorego.

Tej restauracyi katolicyzmu życzył też sobie król najusilniej. Zrozumiał on dokładnie, że w owych czasach żywych jeszcze uczuć religijnych, brak jedności religijnej w państwie, mógł bardzo niekorzystnie wpłynąć na jedność polityczną, że rozdział kościelny osłabia siłę państwa, i że przy rozerwaniu religijnem trudno utrzymać ład i porządek w państwie. Stefan, mający wysokie wyobrażenie o silnej władzy rządowej, odczuwający potrzebę porządku w państwie, musiał tedy dążyć do kościelnego zjednoczenia w państwie. Zresztą katolicyzm reprezentował uniwersalność; protestantyzm stał wszędzie na straży interesów partykularnych, w czem znowu odbiegał od dążności króla. W końcu — jak zobaczymy później — miał król w ostatecznym planie wielką wojnę przeciwko Turcyi, pokonanie świata Osmańskiego; i tu więc ze strony katolicyzmu spodziewać się mógł najskuteczniejszego poparcia. To też Batory, choć protestantami otacza się częstokroć, i osobiście nic przeciwko nim nie ma choć wszelkie ekscesa przeciwko nim surowo karze, dąży jednak do tego, ażeby ułatwić restauracyę katolicyzmu. Więc kiedy synod piotrkowski przyjmuje w r. 1577 uchwały soboru trydenckiego — głównie za sprawą Karnkowskiego — wyraża z tego najwyższą radość, przyrzeka duchowieństwu opiekę przeciwko wszelkim nadużyciom, w królewszczyznach wykonywa prawo patronatu na korzyść księży katolickich, nie jak się dotychczas częstokroć praktykowało, że starostowie prezentowali na opróżnione prebendy ministrów protestanckich. Najważniejszą sprawą dla duchowieństwa była kwestya dziesięcin, ważną dla tego, że o ile wyższe duchowieństwo było bardzo hojnie uposażone, o tyle niższe, w dziesięcinach tych, znajdowało niemal jedyny środek utrzymania. Szlachta dziesięcin płacić nie chciała, ztąd ustawiczne spory pomiędzy stanem duchownym a świeckim. Batory pragnął rzecz załatwić w ten sposób, ażeby doprowadzić do skupu dziesięciny z dóbr szlacheckich; usiłowania jego nie doprowadziły jednak do pożądanego rezultatu, jak zresztą w ogóle sprawa dziesięcin nigdy u nas stanowczo załatwioną nie została; w r. 1635 bowiem przyszło tylko do częściowej nie zaś ogólnej kompozycyi.

Wielką opieką otaczał król Jezuitów. W zakonie tym dopatrzył się on trafnie najskuteczniejszego środka do przeprowadzenia swojego głównego zamysłu, do skatolizowania Polski. Nie chcąc uciskać protestantów ani też nawracać ich przemocą, dążył do tego, ażeby się nawrócili dobrowolnie, a zadanie to przeprowadzić się dało najłatwiej za pomocą Jezuitów. Do Polski przybyli oni niedawno przedtem, ale dopiero za Batorego rozszerzyli się bardzo znacznie. Fundował on jedno kollegium jezuickie po drugiem, popierał ich sprawy, brał ze sobą nawet na wyprawy wojenne przeciw Moskwie, bo i tu, w obec prawosławia, nada-

siębiorcy dziś trudno czyni zmiany, nieraz z wielkim kosztem połączone.

Pod względem nowo powstających przedsiębiorstw, użala się pan inspektor, że wbrew intencyi rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27 października r. 1884 nie daje się mu sposobności do wypowiedzenia zdania swego o ich urządzeniu. W roku zeszłym powstało w Galicyi 246, na Bukowinie 25 nowych przedsiębiorstw, których założenie wymagało poprzedniego postępowania edyktalnego, a tylko w 12 wypadkach otrzymał pan inspektor zawiadomienie. Sam jednak żąda, aby przyzywanego tylko, gdy chodzi o koncesyę na garbarnię, destylacyę nafty, tartak, mydlarnię, fabrykę zapałek i fabrykę nawozów i tłuszczów z kości i t. p., w których, choć na małą skalę urządzonych, życie i zdrowie robotnika szczególniej jest narażone. Takich zaś przedsiębiorstw nie wiele powstało i rzeczywiście byłoby też trudno pojąć, jakieby wymagania mogły być n. p. co do wymienionego między nowemi przedsiębiorstwami „zakładu“ marynowania sardynek, „zakładu“ wyrabiania czernidła na buty, „zakładu“ wyrabiania wody sodowej i t. p. W interesie samych przemysłowców, żąda pan inspektor swojej ingerencyi przy wydawaniu konsensów na przedsiębiorstwa, albowiem bez niej narażeni są na przeobrażanie większym kosztem urządzeń już wykończonych, a niezyskujących aprobaty inspektora przy pierwszem ich zwiedzeniu.

Sprawozdanie przechodzi do nieszczęśliwych wypadków, które ze złem urządzeniem i prowadzeniem przedsiębiorstw są po największej części w ścisłym związku przyczyny a skutku. Jakkolwiek rozporządzeniem Namiestnictwa lwowskiego z dnia 9 września r. 1884 i Wydziału krajowego z dnia 18 grudnia tegoż roku, polecono przemysłowcom, podawać nieszczęśliwe wypadki w przedsiębiorstwach przemysłowych do wiadomości inspektora, przemysłowcy wcale nie zważają na ten przepis. Ztąd sprawozdanie przyznaje się w tym względzie do niedokładności. Mimo to liczba nieszczęśliwych wypadków, o ile doszły do wiadomości pana inspektora, wynosi 98, a w niej są tylko 2 z Bukowiny. Jestto wprawdzie liczba o 56 mniejsza niż w roku 1885, ale tylko pozornie mniejsza, gdyż kopalnie nafty (w których w roku 1885 zdarzyło się 79 nieszczęśliwych wypadków, a między niemi 32 wypadków śmierci), są usunięte z pod inspekcyj przemysłowych. Z owych 98 wypadków było 21 śmiertelnych, reszta oznacza ciężkie skaleczenie. Na przedsiębiorstwa budownicze przypada 15, z nich najwięcej na Lwów. Szczególniej liczne atoli są nieszczęśliwe wypadki w tartakach; na samą Wygodę i Weldirz przypada 15, z tych 3 śmiertelne, a to wskutek wielkiej lekkomyślności właścicieli, co sprawozdanie podnosi jako fakt wielce smutny, bo tartaki te należą do największych i najokazalszych. W innych przedsiębiorstwach było stosunkowo niewiele nieszczęśliwych wypadków. W pewnej fabryce mąki z kości i kleju stra iły dwie osoby życie, kilka ciężko okaleczało w skutek eksplozyi waporów benzynowych, pochodzącej z wadliwości w urządzeniu, jakiej przewidzieć nie było można.

Do nieszczęśliwych wypadków zalicza pan inspektor także choroby, poniekąd nieodłączne od powołania robotników i dające się sprowadzić do przyczyn li mechanicznych. Nieszczęsne tartaki znowu odgrywają tu główną rolę. Uderzony częstemi wypadkami zapalenia błony brzusznej u robotników zatrudnionych w tartakach, dochodził pan inspektor przyczyny szczególniejszego objawu tegoż i znalazł ją w złem urządzeniu przyrządu do obrabiania desek, a mianowicie w tem, że deska pod piłą krążącą nie jest posuwana mechanicznie, lecz obrabiający robotnik brzuchem ją posuwać musi, przez co, ilekroć piła na sęk trafi, otrzymuje uderzenie w brzuch. Dość pospolitą między robotnikami w destylacyach nafty jest choroba *ekzema*, pochodząca z osiadania subtelnej sadzy z używanej na paliwo smoły naftowej na skórze. Przymusowe regularne kąpiele byłyby pewnie najskuteczniejszym na to sposobem. W tychże destylacyach łatwo też nabawić się zapalenia oczu, a niebardzo rzadkie są wypadki raka kominiarskiego. Po młynach astma zwykła dusić robotników.

Kontrola chorób jest wielce utrudniona brakiem wszelkich zapisków lekarskich, lub podobnych. Nawet fabryki zapałek, mimo wyraźnego przepisu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. stycznia r. 1885, wcale nie są zwiedzane przez lekarzy. Kasy dla chorych robotników, opłacające naturalnie lekarza, są bardzo nieliczne; ale panowie lekarze ci — jak użala się pan inspektor — wcale nie odznaczają się szczególniejszą troskliwością o chorych.

W pochlebniejszy sposób przedstawia sprawozdanie stan rzeczy co do używania młodocianych i żeńskich sił robotników. W przedsiębiorstwach prywatnych używa się ich bardzo mało, natomiast w fabrykach tytoniu kobiety stanowią bardzo przeważną część siły robotniczej. Czas pracy dziennej, jak go normuje ustawa (11 godzin) i jak go przedłużyć dozwala rozporządzenie ministeryalne (12 godzin), zazwyczaj jest zachowywany. Wielce naganny wyjątek stanowią znowu tartaki. Położone zwykle na ustroniu i w ten sposób usunięte z pod oka, nie troszczą się o przepisy i każą robotnikom pracować po 16 godzin dziennie bez ustanku, a groźbami powstrzymują ich od wypowiedzenia prawdy, gdy nadejdzie kontrola. Możnaby temu zaradzić przy pomocy żandarmeryi.

Regularna odmiana robotników przy ustawicznym ruchu przedsiębiorstwa za dnia i w nocy zachodzi w Galicyi i na Bukowinie tylko w młynach; ale ani chlebodawcy, ani robotnicy nie chcą żadną miarą trzymać się przepisu ustawy, że odmiana ma następować co 18 godzin; powszechnie zaprowadzona jest odmiana co 24 godzin. Mimo zgodności chlebodawców i robotników pan inspektor żąda ścisłego wykonywania przepisu, w obec którego wszelkie motywa praktyczne uważa w tym stopniu za nic nie znaczące (*hinfällig*), że nawet w pewnym wypadku, gdy sama władza przemysłowa zasięgnęła zdania jego o prośbie, żeby odmiana 24 godzinna ostać się mogła, oświadczył się przeciw pozwoleniu.

Spoczynek niedzielny przez chrześcian wszędzie jest zachowywany, żydzi natomiast po małych miasteczkach jawnie, po większych miastach przy zamkniętych drzwiach przytrzymują robotników przy pracy. Tartaki parowe — znów nieszczęsne tartaki! — wykraczają przeciw przepisowi o tyle, że każa opalać kotły przed północą z niedzieli na poniedziałek, gdyż inaczej robota mogłaby rozpocząć się o dwie lub trzy godziny później, niż zwykle.

JÓZEF GLINKIEWICZ.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 11 kwietnia.

(Rokowania z Rumunią. — Monopol spirytusu)

(*K.*) Jak to już w ostatnim liście miałem sposobność donieść, rokowania względem traktatu handlowego z Rumunią napotkały na zasadnicze trudności. Delegowani rumuńscy opuścili Wiedeń, celem zasiągnięcia dalszych informacyj u swojego rządu. Dotychczasowe rokowania dotyczyły przedewszystkiem konwencyi weterynaryjnej. Od zawarcia tej konwencyi miało zależeć dalsze prowadzenie rokowań względem właściwego traktatu handlowego. Dla Monarchii austro-węgierskiej jest kwestya odpowiedniego zachowania przepisów weterynaryjnych przy wprowadzeniu bydła rumuńskiego w granice Monarchii bardzo ważną. Głównie interesowanymi w tej sprawie są eksporterzy bydła austryackiego i węgierskiego, a to ze względu na tę okoliczność, że w razie wprowadzenia do naszej Monarchii bydła obcego bez zachowania przepisów weterynaryjnych, granice państw zachodnich, przedewszystkiem granice Niemiec, dla naszego bydła zostałyby z pewnością zamknięte. Przepisy weterynaryjne zaś ze strony Rumunii nie bywają ściśle wykonywane. Choroby zaraźliwe grasują bardzo często między stepowem bydłem Rumunii. Nic więc dziwnego, że nasza Monarchia musi od Rumunii żądać co najmniej zachowania tych przepisów ostrożności, jakich wymaga od innych państw ze strony wschodniej. Takie same środki ostrożności istnieją i względem bydła rossyjskiego i serbskiego. Wynika zaś z natury rzeczy, że przy tego rodzaju środkach ostrożności, władza egzekutywna musi mieć obszerny zakres działania, że więc w przypadkach skonstatowanej zarazy lub innych, musi przysłużać władzom administracyjnym austryackim i węgierskim prawo wydania zakazu wprowadzania bydła rumuńskiego *brevi manu* na pewien przeciąg czasu. Właśnie ten punkt stanowił główną przeszkodę pomyślnego wyniku rokowań. Rumunia od niepamiętnych czasów uskarża się na to, że władze administracyjne naszej Monarchii, przedewszystkiem władze węgierskie utrudniają, pod pozorem środków prewentywnych weterynaryjnych, w ogóle import bydła rumuńskiego do Austro-Węgier, a nawet przewóz tegoż do krajów zachodnich. Ile w tych skargach jest prawdy, trudno o tem apodyktycznie sądzić, faktem jest jednakże, że żaden rząd nie może w tego rodzaju sprawach zrzec się przysługujących mu środków prewentywnych, jak również, że trudno jest oznaczyć tutaj granice działalności władz, do wykonywania tych środków ostrożności powołanych. Jak obecnie rzeczy stoją, rokowania uważać należy za p r z e r w a n e, chociaż formalnie nie zerwane.

Przy tej sposobności chciałbym zwrócić uwagę na stanowisko pewnej części naszej prasy w tej sprawie. Jak długo dzienniki wiedeńskie donosiły — chociaż zupełnie fałszywie i w celach osobistych — że rokowania z Rumunią pomyślny biorą obrót, wołała ta część naszych dzienników, że interesa Galicyi zostają na szwank narażone, że Rząd poświęca interesa rolników dla interesów industryi i t. p. Dzisiaj dotychczasowe rokowania z Rumunią spełzły na niczem, możnaby więc sądzić, że skargi ustaną. U nas jednak kwitnie rodzaj opozycyi, *quand même*. Ten sam dziennik, który niedawno skarżył się na Rząd, na podstawie doniesień dzienników wiedeńskich o pomyślnym przebiegu rokowań z Rumunią, skarży się też obecnie, że Rząd chciał poświęcić owe interesa rolników, ale, że Rumunia nie zgodziła się na odpowiednie ustępstwa dla industryi austryackiej. Jakżeż zadowolnić ten rodzaj opozycyi? Zawrzeć traktat z Rumunią — źle, nie zawrzeć go — także źle. Rzecz byłaby wartą śmiechu, gdyby nie ta okoliczność, że ten rodzaj opozycyi przyczynia się do zdyskredytowania opinii publicznej naszego kraju w oczach zagranicy i odbiera wagę jej głosowi, nawet w tych wypadkach, w których słuszność jest po naszej stronie. Co do ewentualnego zakończenia wojny cłowej między naszą Monarchią a Rumunią, to podnoszą te okoliczności, że traktat handlowy austryacko-rumuński jedynie w tym razie mógłby jeszcze w obecnej sessyi parlamentów — głównie parlamentu węgierskiego — przyjść pod obrady, gdyby zawarcie jego nastąpiło przed końcem kwietnia b. r. Jak obecnie rzeczy stoją, zdaje się jednak nie ulegać wątpliwości, że tak prędko istniejące dotychczas trudności nie zostaną usunięte, że więc co najmniej do następnej sessyi parlamentów potrwa dotychczasowy stan beztraktatowy wojny cłowej między Austro-Węgrami a Rumunią.

Także i sprawa reformy p o d a t k u od s p i r y t u s u nie będzie zapewne przedmiotem obrad obecnej sesyi. Idea monopolu spirytusu zaprząta obecnie wiele państw; chociaż, o ile sądzić mogę, w Cislitawii napotyka ona na zasadnicze i nieprzezwyciężone przeszkody. W Szwajcaryi ma 15 maja b. r. rozstrzygnąć głosowanie powszechne, czy monopol alkoholu ma być zaprowadzony. Przed kilku laty zaś już zmieniono tam ustawy zasadnicze związku w sposób, dający możliwość wykonywania owego monopolu ze strony rady związkowej. Idea monopolu spirytusu rozbieraną jest także i w Grecyi, Rumunii, a nawet, jeżeli się nie mylę, i w Rossyi. W Węgrzech oświadczyło się wiedeńskie stowarzyszenie wyrabiających spirytus, na zebraniu w Aradzie, za wprowadzeniem monopolu, a jeden z najwięcej wpływowych członków tegoż, Szigmond, opracował nawet odpowiedni projekt. Wedle tego projektu, miałoby państwo zakupywać całą wyrabianą w kraju ilość spirytusu od producentów, po stale oznaczonych cenach, mniej więcej po $21\frac{1}{2}$ złr. za hektoliter od fabrykantów, a po $22\frac{1}{2}$ złr. za hektoliter od gospodarzy wiejskich, wyrabiających spirytus. Zakupiony spirytus zostałby w destylarniach państwowych oczyszczony i sprzedawany do wyszynków po mniej więcej 40 złr. za hektolitr. Szigmund oblicza, że Węgrzy sprzedawaliby co najmniej za 75 milionów złr. oczyszczonego spirytusu, a licząc koszta zakupna i oczyszczenia na 36 milionów, pozostawałoby czystego zysku dla skarbu węgierskiego 39 milionów. Monopol spirytusu uważa wielu obecnie za najlepszy sposób polepszenia finansów, tak dalece, że przed niedawnym czasem jeden z radców miejskich Wiednia wystąpił z planem polepszenia finansów wiedeńskich za pomocą zaprowadzenia monopolu spirytusu — ale jako monopolu miasta, nie państwa. Jak obecnie rzeczy stoją, należy uważać monopol spirytusu za należący do idei, wprawdzie „modnych“, ale dotychczas jeszcze w embrionie teoryi się znajdujących. Czy z tego embrionu wyłoni się jaka myśl, praktyczne zastósowanie mająca, tego nie mogę przesądzać. W Austryi toczą się dotychczas rokowania między Rządami obu połów; o ile jednak sądzić mogę, raczej w kierunku reformy podatku od spirytusu, jak w kierunku zaprowadzenia monopolu. Nowa ustawa o tym podatku ma jednakże, jeżeli można wierzyć dziennikom węgierskim, być projektowaną dopiero od drugiej połowy 1888 roku.

SPRAWY MONARCHII

(Oświadczenie członka Izby panów, hr. Leo Thun. — Wiec Młodoczechów.)

Członek Izby panów, hrabia Leo Thun, ogłosił w wiedeńskim *Vaterlandzie* dłuższe oświadczenie, skierowane przeciw różnym a przedewszystkiem węgierskim komentarzom, wywołanym znaną jego mową wypowiedzianą dnia 28 lutego w Izbie panów, w której poddał krytyce nazwę: „austro-węgierska Monarchia“. Hrabia Thun oświadcza, iż najzupełniej bezpodstawnem i mylnem jest twierdzenie dzienników, jakoby przemawiał przeciw istniejącemu prawnie dualizmowi, lub nazwał go prowizoryum. Uznał on wyraźnie, że ustawy ugodowe z roku 1867, o ile dotyczą Węgier i stoją pod strażą przysięgi koronacyjnej Najjaśniejszego Pana, są i dla Przedlitawii nienaruszalne i święte. Mowa jego była wymierzoną wyłącznie przeciw separatystycznym tendencyom, a tem samem także przeciw tym zabiegom, które chciałyby wyeliminować nazwę: „Cesarstwo austryackie“. Hrabia Thun powołuje się na to, iż nie istnieje nigdzie zakaz mówienia o Cesarstwie austryackiem, chociaż w r. 1868 publikowano zrzeczenie się Monarchii używania w notach i aktach dyplomatycznych tytułu: „Cesarstwo austryackie“.

— W przedwczorajszym młodoczeskim wiecu na wyspie Zofii pod przewodnictwem Tilschera wzięło udział około 2000 osób. Przybyli nań deputowani do Rady państwa hr. Kaunitz, dr. E. Gregr, dr. Trojan i Engel, wreszcie wszyscy młodoczescy posłowie sejmowi. O przebiegu zebrania odbiera *Presse* następującą telegraficzną relacyę: Były deputowany dr. Kutczera zawodził skargi z powodu szerzącej się coraz bardziej germanizacyi, przedewszystkiem w urzędach, szkołach i sądach. Adwokat dr. Pacak poruszył obszernie prawnopaństwowy temat, a porównywając obecne położenie Czechów z położeniem za czasów ks. Auersperga i Hasnera, twierdził, że Czecham dawniej lepiej się powodziło. Dr. Gregr w całogodzinnej mowie wykazywał niepowodzenie staroczeskiej polityki, wzywał do radykalnej zmiany dotychczasowej taktyki i przeczył stanowczo, jakoby Młodoczesi chcieli zrzucić dr. Riegiera z piedestału przewódcy, aby zająć jego miejsce. Ostatecznie uchwalono wydać odezwę do całego ludu czeskiego z wezwaniem łączenia się z wolnomyślnem stronnictwem i polecono młodoczeskiemu klubowi w Pradze przygotowanie jak najobszerniejszej organizacyi młodoczeskiego stronnictwa w Czechach.

Wypadki bułgarskie.

Jeden z dzienników berlińskich, który bywa niekiedy dobrze poinformowanym, dowiaduje się, iż gabinet petersburski gotów jest wyjść pod pewnemi warunkami z tej tajemniczej rezerwy, jaką zachowywał tak długo w kwestyi bułgarskiej, i że ambasadorowi rossyjskiemu w Konstantynopolu zostały już zakomunikowane odnośne propozycye. Na podstawie tych propozycyj mają być podjęte na nowo rokowania między W. Portą i regencyą bułgarską, a po ich ukończeniu W. Porta zawiadomiłaby Mocarstwa w drodze dyplomatycznej o istotnym stanie rzeczy.

Regencya tymczasem myśli na seryo o rychłem zwołaniu wielkiego zgromadzenia narodowego. Jak donoszą z Sofii do *N. Fr. Presse*, w zeszłą niedzielę odbyła się tam rada ministrów, na której uchwalono podobno przesłać Stoiłowowi ścisłą instrukcyę, aby oświadczył w Wiedniu ponownie i z naciskiem, iż ogólne usposobienie w Bułgaryi wymaga koniecznie, aby została zwołaną wielka Izba w celu wybrania księcia.

Z Sofii donoszą dalej, że przebywa tam obecnie agent księcia Mingrelii, daleki kuzyn jego, książę Czawczawadze. Policya zażądała od niego legitymacyi, a skoro o-

---

rzało się Jezuitom wdzięczne pole do działania; z Polski zakładał nowe kollegia w Siedmiogrodzie, zakładał je w świeżo zdobytych prowincyach, jak w Inflantach. Bez wątpienia protestantyzm i bez Jezuitów byłby upadł w Polsce, ale że upadł prędzej, że restauracya katolicka była zupełniejszą, to zasługa Jezuitów. W tej gorliwości katolickiej szedł Stefan czasem za daleko; wiadomo, jakie tumulty wywołał w Rydze jego zamiar wprowadzenia kalendarza gregoryańskiego; bądź co bądź, tyle pewna, że król nie był narzędziem Jezuitów, że postępował wszędzie samoistnie, według własnego przekonania, nie zaś za zdaniem obcem.

Od Jezuitów wyszła też myśl Unii na Rusi. Wypowiedział ją po raz pierwszy Skarga w książce: *O rządzie i jedności Kościoła Bożego*, a popierał gorliwie Possewin, osobistość, którą poznamy jeszcze później dokładniej, jedna z najbardziej wpływowych w obec Batorego. Kurya rzymska, część duchowieństwa polskiego, a nawet niektórzy Jezuici, nie sprzyjali początkowo tej myśli, uważając za rzecz właściwą nawracać Rusinów wprost na obrządek łaciński; początkowo, o ile się zdaje, i król był tego samego mniemania; niebawem jednak zmienił je, zwłaszcza gdy się przekonał, że Unia w krajach ruskich Polski mogłaby posłużyć za pomost do Unii w Moskwie. Całego planu nie udało się przeprowadzić za Batorego; unia, jak wiadomo, przyszła do skutku dopiero za Zygmunta III, tyle jednak pewna, że za Batorego myśl sama powstała, i że uczyniono niejedno, ażeby ją urzeczywistnić (n. p. założenie kollegium ruskiego w Wilnie).

R.

(Dokończenie nastąpi)

kazał legalny paszport rossyjski, nie mogła mu wzbronić pobytu. Zgłaszał się on do regentów i do ministrów, ale ci wizyty jego nie przyjęli. Odwiedza więc teraz poważniejsze osoby ze stronnictwa rządowego, w celu, jak powiada, usunięcia ich przesądów. Sławi on księcia Mingrelii, jako zwolennika zasad liberalnych. Gdyby został wybranym przez sobranie, musiałby oczywiście, ulegając woli cara, a prawdopodobnie i przyzwoleniu Mocarstw, powołać na ministra wojny Rossyanina, ale wybrałby takiego, któryby umiał szanować patryotów bułgarskich. Starałby się mianowicie, aby hr. Loris-Melikow przyjął ten urząd, a tegoby się Bułgarya obawiać nie potrzebowała.

W tych dniach powróci z podróży inspekcyjnej po kraju prezes gabinetu Radosławow.

Według depeszy z Bukaresztu w ostatnich dniach miało przybyć z Macedonii do Reni na greckim okręcie 150 Czarnogórców. Zwerbował ich podobno Nabokow, sprawca spisku wojskowego w Burgas.

Władze nadbrzeżne doniosły do Sofii, że nie jeden, jak powiadano, ale kilka podejrzanych okrętów bez flagi pływa po Dunaju, zwłaszcza pomiędzy Sylistryą i Ruszczukiem. Rząd bułgarski wydał polecenie, aby okrętom tym nigdzie lądować nie pozwolono, a gdyby im się udało przybić gdziekolwiek do brzegu, aby je uważano za okręty korsarskie i obchodzono się z niemi stosownie do przepisów międzynarodowych.

Z Petersburga.

(Giers i Katkow. — Nowe szczegóły zamachu z 13 marca. — Środki przeciw spekulacyi. — Żandarmerya. — Sprawozdanie mennicy. — Reorganizacya ziemstw. — Paszporty żydów zagranicznych. — Emigracya Niemców z nad Wołgi. — Muzułmanie w obec służby wojskowej).

Daily News donosi, że car polecił Katkowowi przeprosić ministra Giersa, który jednak domaga się zadośćuczynienia publicznego, w czem go popierają sfery dyplomatyczne. Natomiast *Post* donosi z Petersburga iż Katkow ma zostać ministrem oświecenia.

Jak już donosiliśmy, nici spisku nihilistycznego zostały bliżej wykryte przez wyśledzenie fabryki bomb w Pargołowie. Obecnie donoszą do *Hann. Courr.*, iż właściwie dowiedziała się policya wszystkiego przez synka właścicielki owego obejścia w Pargołowie, dziewięcioletniego chłopaka. Używany do rozmaitych posyłek i zleceń, poznał chłopak miejsca zamieszkania spiskowców w Petersburgu, a policya, każąc się przezeń prowadzić, powykrywała łatwo to, czego szukała. Stwierdzono przedewszystkiem, iż narzędziami spisku i propagatorami nihilizmu na prowincyi byli studenci akademii duchownych i popi.

Russkij Kurjer dowiaduje się, iż ministerstwo finansów przygotowuje przepisy, mające położyć kres wybujałej grze giełdy petersburskiej, oraz ograniczające niekiedy zbyt zuchwałe operacye banków prywatnych, które wiodą zazwyczaj do bankructwa. Ministerstwo zwróciło też uwagę na praktykowaną od dawna przez banki i giełdy operacyę z premiowemi pożyczkami wewnętrznemi, która zasadza się na tem, że giełdy zniżają cenę premiówek, skupują je za bezcen, i dopiero przed losowaniem oddają je na sprzedaż, podnosząc cenę. W nadziei wygrania premium, publiczność kupuje chętnie premiówki na kilka dni przed losowaniem, banki zaś zarabiają na tej operacyi po kilkanaście milionów rubli.

Prawit. Wiestnik donosi, że w skutku najwyższej zatwierdzonej opinii rady państwa, miejski oddział żandarmeryi konnej w Wilnie będzie zwinięty, naczelnikom zaś gubernialnych urzędów żandarmeryi między innemi w Kijowie, Warszawie i Wilnie zwiększoną być ma pensya dodatkowa.

St. Petersb. Zeit. donosi, iż w ciągu roku zeszłego mennica w Petersburgu wybiła monety złotej, srebrnej i miedzianej na $20,817.138\frac{1}{2}$ rubla, co stanowi w porównaniu z rokiem 1885 mniej o 7,334.972 rub. Zmniejszenie nastąpiło w skutek wybicia tylko 19,126.350 rubli monety złotej, gdy w roku 1885 wybito na 26,802.088 rubli. Monety srebrnej wybito w 1886 roku na 1,590.788 rubli (więcej niż w roku 1885 o 340.766 rub.); monety miedzianej na 100.000 rubli (tyleż co w roku 1884 i 1885). Monety nowego stempla wybito: złotej na 2,336.350 rubli, srebrnej na 489.635 rubli.

St. Petersb. Wiedom. zapewniają, że w 36-u guberniach cesarstwa, gdzie są instytucye ziemskie, będą mianowani naczelnicy do kontrolowania czynności ziemstw. Między innemi, naczelnik taki będzie prezydował na posiedzeniach sądów gminnych, będzie zatwierdzał lub unieważniał wybór sędziów; dalej będzie miał władzę przenoszenia spraw, co do których sądy gminne wydały już wyroki, do zjazdu naczelników; wyrok przez nich wyrzeczony nie będzie podlegał apelacyi. Obok tego dzienniki przytaczają cały szereg innych ograniczeń władzy ziemstwa.

Kuryer Warszawski donosi, że w całej Rossyi zarządzono ścisłą kontrolę paszportów żydów obcych, ponieważ wielu z nich używa imion chrześciańskich, a wyznanie nie w każdem państwie bywa zapisywane na paszporcie. W razie odkrycia takich nadużyć, należy dopuszczające się ich osoby ukarać i następnie wysłać do miejsca zamieszkania.

Odessk. Wiestnik donosi, iż emigracya niemieckich kolonistów z nad Wołgi do Ameryki przybiera coraz większe rozmiary. Tak w czasie pomiędzy 17 marca a 1 kwietniem b. r. wyemigrowało aż 221 rodzin z jednego tylko powiatu carycyńskiego.

Ten sam dziennik donosi, iż ukazem z 9 czerwca 1886 uwolniono muzułmańskich poddanych Rossyi od służby wojskowej. Szef cywilny Kaukazu, ks. Dondukow Korsakow, wniósł obecnie do ministerstwa finansów projekt nałożenia za to uwolnienie od wojska pewnego osobistego podatku. Wielu Mahometanów, dowiedziawszy się o tem, oświadczyło obecnie gubernatorowi, iż gotowi są spełniać obowiązek wojskowy podobnie jak chrześcianie.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Babule, w powiecie mieleckim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Najdost. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand**, syn Najd. Arcyksięcia Karola Ludwika i spadkobierca znacznego majątku po zmarłym księciu Modeny, poniósł w tych dniach znaczną szkodę z powodu nierzetelności pewnego ze swoich oficyalistów. Dyrektor dóbr Arcyksiążęcych we Włoszech, niejaki Weppern, Hanowerczyk, przywłaszczył sobie w sposób oszukańczy około 80.000 lirów, które miał przesłać Jego Ces. Wysokości. Przestępcę przytrzymano i większą część sprzeniewierzonej sumy znaleziono u niego.

— **Hr. Roman Potocki**, bawiąc w Berlinie na uroczystości urodzin cesarza Wilhelma, jak się dowiadnje *Tygodnik Rzeszowski*, zaproszony został wraz ze swoją małżonką przez księcia Walii do Londynu, na uroczystość jubileuszową królowej Wiktoryi.

— **Wystawa krajowa.** Dyrektor wystawy, dr. F. Jakubowski, zarządził na dziś, 13 b. m., posiedzenie komisyi dla wystawy sztuki polskiej. Na porządku dziennym jest ułożenie warunków dla tej wystawy.

— **Wybór uzupełniający** jednego członka Rady powiatowej we Lwowie, z grupy gmin miejskich, rozpisany został na dzień 17 maja bieżącego roku. Wybór ten odbędzie się w mieście powiatowem, o godzinie i w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

— **Nowy urząd pocztowy.** Z dniem 16 kwietnia b. r. wejdzie w życie w Jezierzanach (powiat Buczacz), urząd pocztowy na dworcu kolejowym tegoż nazwiska, którego czynność ograniczać się będzie na przyjmowaniu i wydawaniu poczty listowej i wartościowej, jak również przekazów pieniężnych i powziątkowych, nieprzekraczających kwoty 300 zł. w. a., przytem będzie pełnił funkcye pocztowej kasy oszczędności. Urząd ten połączony będzie pociągami kolejowemi, kursującemi między Stanisławowem a Husiatynem. Do okręgu doręczeń nowego urzędu należeć będą miejscowości: Jezierzany, Wierzbiatyn i Bertniki.

— **Na pogrzeb Kraszewskiego** zapowiedzieli swój przyjazd jako przedstawiciele redakcyi warszawskich *Kłosów* pp. Pietkiewicz (Adam Pług), Witkiewicz i Lewental.

Rada miasta Rzeszowa uchwaliła wysłać na pogrzeb deputacyę, do której wejść mają pp.: burmistrz dr. Zbyszewski, zastępca burmistrza, dr. Fechtdegen i radny ks. kan. Fałat. Deputacya złoży wieniec z napisem: „Nestorowi piśmiennictwa polskiego J. I. Kraszewskiemu“.

Akademicy kijowscy, Polacy nadesłali do Krakowa na ręce dr. Kallenbacha, wieniec z prośbą o złożenie go na trumnie ś. p. Kraszewskiego.

Nabożeństwa żałobne za spokój duszy znakomitego pisarza odprawione zostały w ostatnich dniach staraniem kolonij polskich w Saratowie, Tyflisie i innych najodleglejszysh miastach cesarstwa rossyjskiego.

— **Z kolei Karola Ludwika.** Kolej Karola Ludwika, jak się dowiadujemy, zamierza rozdać w drodze publicznej konkurencyi dostawę rozmaitych przedmiotów, potrzebnych do urządzenia stacyj nowo otworzyć się mającej kolei lokalnej Dębica-Nadbrzezie. Wykazy tych przedmiotów przejrzeć można w magazynach materyałów w Krakowie, Przemyślu i we Lwowie. Na żądanie i za niszczeniem opłaty pocztowej mogą być te wykazy każdemu interesowanemu wprost doręczone. Oferty nadsyłać można do 23 kwietnia b. r., 12 godziny w południe, do dyrekcyi ruchu kolei Karola Ludwika we Lwowie.

(*s*) **Pani Lucca i p. Mierzwiński** bawili równocześnie wczoraj we Lwowie, ale niestety nie spiewali razem. Słynny nasz tenor powrócił wczoraj po południu ze swojej podróży artystycznej w Rossyi i Rumunii, gdzie jak zawsze i jak wszędzie towarzyszyło mu największe powodzenie. Pan M. był obecny na koncercie pani Lucci. Ukazanie się jego w sali koncertowej wywołało prawdziwą sensacyę i nadzieję usłyszenia fenomenalnego jego głosu. Pan M. jednak chciał tym razem pozostać w roli widza, bił więc brawo wielkiej artystce i towarzyszce tryumfów i rozmawiał ze znajomymi, którzy pospieszyli, aby go serdecznie powitać. Po koncercie p. M. wyjechał pospiesznym pociągiem do Wiednia, a z tamtąd udaje się do Augsburga, Kolonii i t. d., z Niemiec odwiedzi Paryż i Warszawę, a po letnich wakacyach rozpocznie swoją *tournée* po Skandynawii. W styczniu zaś 1888 r. występować będzie we Włoszech w nowej operze Franchettiego p. n. *Asrael.*

Pani Lucca dziś wieczór opuszcza nasze miasto; koncert wczorajszy był jedną, wielką, gorącą i pełną entuzyazmu owacyą dla niezrównanej artystki. Grzmiące oklaski bez końca i piękne, świeże kwiaty, złożone jej w hołdzie, świadczyły wymownie o zachwycie publiczności. Pani Lucca uprzejmie i z wdziękiem, pełnym kokieteryi, dziękowała publiczności, ciesząc się niezmiernie tyloma dowodami uznania i sympatyi. Był to pierwszy jej występ przed polską publicznością, ale mamy nadzieję, że nie ostatni; objawiła też ona żywo chęć wystąpienia później we Lwowie, ale w teatrze, gdzie dopiero w całej pełni i świetności podziwiać można jej wielkie, pierwszorzędne artystyczne zalety i genialną grę.

Obowiązkiem nowej dyrekcyi będzie pozyskać ją na kilka występów.

(*J*) **Koncert Pauliny Lucca.** Lwów nie może skarżyć się, że zapominają o nim wielcy artyści. W ostatnich kilku latach mieliśmy sposobność usłyszenia w naszem mieście całego szeregu znakomitości dzisiejszego świata muzycznego. Była u nas Kochańska, był Mierzwiński, byli Sarasate, Bülow, d'Albert i inni a wczoraj znowu zachwycaliśmy się spiewem niezrównanej w swoim rodzaju Pauliny Lucca. Nienawidzimy porównań a więc też i spiewu Lucci ze spiewem Kochańskiej, Patti lub Nilson porównywać nie będziemy. Mało nam na tem zależy czy, n. p. tryl Patti równiejszym jest od trylu Kochańskiej, wysokie tony Nilson silniejszemi od wysokich tonów Lucci; nie zastanawiamy się także i nad tem, która z nich „bierze“ najwyżej, a która najniżej — ale cieszymy się szczerze, ile razy usłyszeć możemy którąś z tych gwiazd, gdyż wiemy wtedy z góry, że nas czekają prawdziwe artystyczne rozkosze. Paulina Lucca jest śpiewaczką *par excellence* dramatyczną. Nadzwyczajne zalety jej artyzmu występują dopiero w całej pełni na scenie, gdzie z mistrzowstwem spiewu łączy grę wysoce oryginalną, a przytem pełną dramatycznej prawdy i wyrazu. Umie ona jednak i pieśni śpiewać prześlicznie; czego najoczywistszy dowód złożyła wczoraj w licznych programem objętych i nadprogramowych piosnkach. Bo też mało kto posiada tyle co Lucca barw i odcieni w głosie, tyle środków ekspresyjnych i wyrazu, a nikt chyba nie umie zużytkowywać ich właściwiej i lepiej. Piękniej n. p. pojąć i wykonać Schubertowskiego Erlkoniga niepodobna. Znakomita artystka odśpiewała aryę Mozarta z opery „Wesele Figara“, aryę Ximeny z nowej opery Masseneta „Cyd“, aryę z „Giokondy“ i kilka pieśni, z których tu wymieniamy, „Fijołek“ Mozarta, „Si tu m'aimais“ Denzy, „bolero“ Delibes'a i dziwnie skoczne w akompaniamencie „O Sanctissima Maria“ Gordiniaiego. Współudział w koncercie przyjęli panna Marya Stengel i p. Marek i odegrali na dwóch fortepianach Haendla „Concerto grosso“ i Rubinsteina „Andante con variazioni“. Oprócz tego odegrała panna Marya Stengel transkrypcyę Saint Saënsa z Alcesty Glucka i „Spinnlied“ Wagnera. Ową nieszczęsną transkrypcyę Saint Saensa słyszymy w tym roku już po raz szesnasty. W zeszłym roku grał ją we Lwowie po raz pierwszy Grünfeld, a od tego czasu grasuje ona nieustannie po naszych koncertowych estradach. Do spiewu akompaniował pan Marek.

— **Nabożeństwa i uroczystości** w gr. kat. cerkwi katedralnej św. Jura, oraz w gr. kat. seminaryum: Czwartek W., od $9\frac{1}{2}$ do 1 godz. w katedrze, msza św. Bazylego z nieszporami, poświęceniem chryzmatu i obrusów mszalnych, ceremonia umywania nóg t. d.; celebruje Najprzew. Ks. Metropolita, śpiewa cały chór alumnów gr. kat. seminaryum; wieczór od $\frac{1}{2}7$ do $9\frac{1}{2}$ jutrznia na piątek z 12 ewangeliami o męce Pańskiej, tak w seminaryum jak i w katedrze. Piątek: w katedrze od 9 do 1 rano t. zw. „Czasy“ z nieszporami i ułożeniem Grobu św. („płaszczanica“); w seminaryum gr. kat. od 1 do 2 ułożenie Grobu św.; tamże o godz. 4 po południu Psalmy, odspiewa chór alumnów; w Wołoskiej cerkwi o 6 godz. Psalmy, odspiewa chór z instytutu Stauropigiaóskiego; o $\frac{1}{2}7$ wieczór w seminaryum gr. kat.: jutrznia na sobotę, (oryginalne dawne melodye); Sobota od 9 do 12 msza św. Bazylego w seminaryum i katedrze; od 6 do 9 Rezurekcya w katedrze, celebruje Najprzew. Ks. Metropolita, spiewać będzie cały chór alumnów seminaryum gr. kat.; od 9 do 12 w nocy Rezurekcya w seminaryum gr. kat. spiewać będzie cały chór alumnów seminaryum gr. kat.; Niedziela od 10 do 12 godz. msza św. w katedrze — cebruje Najprzew. Ks. Metropolita, — spiewa cały chór alumnów,

— **Przewodnik naukowy i literacki**, dodatek bezpłatny do *Gazety Lwowskiej*, za miesiąc kwiecień, wyszedł i zawiera: 1. Dokument ks. Konrada Mazowieckiego z r. 1203 przez dr. Wojciecha Kętrzyńskiego. — 2. Konfederacya Spytka z Melsztyna, przez dr. Ant. Prochaskę. — 3. Mickiewicz w trzydzieści lat po zgonie, przez Adama Bełcikowskiego. — 4. Hieronim Łaski, przez dr. Aleksandra Hirschberga. — 5. Elekcya Aleksandra Jagiellończyka, przez Ferd. Bostla. — 6. O charakterze polsko-słowiańskiej poezyi, przez dr. Sasa — 7. Polska, Francya a Szwecya w XVII i XVIII wieku, przez Wiktora Czermaka. — 8. Awanturnicy XVIII wieku, przez Piotra Jaxę Bykowskiego. — 9. Kronika literacka.

— **Echo muzyczne**, teatralne i artystyczne, w numerze 184 z 9 kwietnia, zawiera: Duch Kraszewskiego, przez Wład Bogusławskiego, — Współcześni estetycy polscy. — VII. Józef Łepkowski (z portretem), przez T. J. Choińskiego. — Juliusz Słowacki jako dramaturg, studyum przez Waleryę Marrené. — Teatr a książka, przez Edmunda Gondineta. — Kronika Lwowska, przez Prawdzica. — Guzik, komedya w 1 akcye, przez Maryana Gawalewicza. — Ze świata tonów. — Przegląd dramatyczny. — Kronika. — Fejleton: Jan Sobieski pod Wiedniem, poemat przez Deotymę. — Dodatek nutowy do numeru następnego mieścić będzie: X. Scharwenka. Walc na fortepian.

Numer 184 „Echa“, drugi w bieżącym kwartale, rozesłany będzie prenumeratorom, wraz z dzisiejszym numerem *Gazety*. Zwłoka, jaka zaszła w ekspedycyi pierwszego zeszytu „Echa“, wynikła z tego powodu, że nie wszyscy prenumeratorowie wcześnie się zgłosili a ztąd okazała się potrzeba ponownej przesyłki pisma z Warszawy, co musiało wywołać kilkodniową zwłokę. Dla uniknięcia tego na przyszłość, prosimy usilnie szan. prenumeratorów o wczesne odnawianie przedpłaty, aby nakład w czasie odpowiednim ustalić można.

— **Wydział Towarzystwa prawniczego** zaprasza wszystkich pp. członków na pogadankę, która się odbędzie w piątek, 15 b. m. o godzinie 7 wieczór, w lokalu własnym (ul. Karola Ludwika 3). Na porządku dziennym zamieszczono temata: I. Do ważności zobowiązania wekslowego „*donandi causa*“ nie potrzeba aktu notaryalnego. Ważność umów wekslowych pomiędzy małżonkami nie jest zawisłą od zeznania ich w formie aktu notaryalnego. (Ustawa z 25 lipca 1871 nr. 76 Dz. u. p., rozstrzygn. Najw. Tryb. z 20 stycznia 1874 licz. 378, z 2 marca 1880 l. 1118, z 14 maja r. 1879 l. 3242, art. VII. ust. węgier. z r. 1886). Ref. radca dr. Bauch. II. Czy nauczyciel może w obec ucznia dopuścić się zniewagi słownej? Referent dr. Stebelski. Wydział uprasza wszystkich pp. członków, by w celu urządzenia pogadanek, zechcieli nadsyłać stosowne temata na ręce radcy dr. Baucha lub sekretarza. Czytelnia i biblioteka towarzystwa otwartą jest do końca kwietnia b. r. codziennie od godziny $6\frac{1}{2}$ do 8 wieczorem.

— **Repertoar teatralny.** Dziś „Górą Nasi“, komedya w 5 aktach Kazimierza Zalewskiego. — Jutro, „Chata za wsią“, dramat ludowy w 5 aktach ze spiewami i tańcami przez Zofię Mellerową i J. Galasiewicza.

— **Sambor,** dnia 11 kwietnia r. 1887. Wielka boleść napełniła serca tutejszych parafian, gdy dzwony kościelne oznajmiły wczoraj, t. j. dnia 10 kwietnia o godzinie $4\frac{1}{2}$ z południa zgon kochanego przez nas Ojca, ks. kanonika Feliksa Smoleńskiego. Już kilkakrotnie z powodu bardzo długiej, bo ośmiomiesięcznej a ciężkiej choroby, rozchodziła się po mieście mylna wiadomość o jego śmierci; tym razem żałobna wieść, która lotem błyskawicy rozbiegła się po całem mieście i okolicy, była niestety prawdziwą i odbiła się boleśnie w sercach parafian, którzy tłumnie nawiedzają zwłoki swego pasterza. Wysokie wykształcenie, budujący przykład, powaga iście kapłańska zjednały ś. p. księdzu Smoleńskiemu sympatyę i miłość wyższych klas społeczeństwa a dobroć serca, niezwykła pieczołowitość i ojcowska troska względem ubogich, oparta na zasadzie Ewangelii: „Niech nie wie lewica twoja, co czyni prawica“ zjednały mu słusznie tytuł Ojca duchownego w całem tego słowa znaczeniu. — To też nic dziwnego, że cała parafia czuje się dotkniętą stratą ukochanego pasterza, i że niejedno oko zwilżyła łza w dniu jego śmierci. Eksportacya zwłok do kościoła nastąpi dnia 12 kwietnia o godzinie 6 wieczór a dnia następnego odbędzie się nabożeństwo żałobne za spokój duszy nieboszczyka. Niech Mu Bóg wynagrodzi Jego trudy i prace! — *Requiescat in pace.*

— **Stan powietrza.** Barometr opada. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe dnia 13 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: Wiatr południowo-zachodni, średnia temperatura doby około 11°C., niebo przeważnie czyste, powietrze miernie wilgotne, pogodnie.

Najniższa temperatura dziś w nocy była 3.3°C.

Stan barometru, zredukowany na poziom morza, był dziś o 9 rano 763.1 mm.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono cztery srebrne łyżki, 12 srebrnych nożów i tyleż srebrnych widelców, z których po 6 sztuk

mniejszych, 5 srebrnych pozłacanych łyżeczek i 2 lichtarze z chińskiego srebra, wartości 100 zł.; srebrny zegarek cylinder, znaczony A. C., wartości 6 zł.; jedwabną siwą chusteczkę z czerwonym szlakiem. — Zgubiono 12 deserowych srebrnych nożyków, wartości 40 zł.; złoty pierścień z czerwonym kamykiem na ulicy Halickiej; sznurek korali francuskich ze srebrnym pozłacanym zameczkiem, nawleczonych na niebieskiej nitce; szyld z napisem „krawczyni, Józefa Pietrańska". — Znaleziono bronzowy filcowy męski kapelusz, na ulicy Mickiewicza; portmonetkę z kwotą 10 ct., markami listowemi i z przekazem pocztowym dla Mikołaja Temerowskiego na 2 zł.; buciki nowe, stampiliowane „W. Kozłowski", na ulicy Ormiańskiej; klucz składany w skórkowym futeraliku, na placu Halickim. — Zakwestyonowano srebrny półkryty zegarek ankier, na 15 kamieni, z emaliowaną kopertą i z mosiężnym łańcuszkiem; blaszankę ze smalcem. — Złapano 3 kaczki i oddano takowe do miejskiego komisaryatu dzielnicy I. oraz pawicę, którą może właściciel odebrać u p. Antoniny Bemben, pod l. 69 ulica Gródecka.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Józef Walloch, kasyer towarzystwa zaliczkowego, przeżywszy lat 30; w Krakowie, Michał Czaplicki, weteran wojsk polskich z r. 1831, w 74 roku życia; w Samborze, ksiądz Feliks Zagłoba Smoleński, kanonik i proboszcz, były profesor św. teologii w Przemyślu, licząc lat 62.

— **Królowa szwedzka**, o której ciężkiej chorobie donosiliśmy, przebyła w tych dniach szczęśliwie niebezpieczną operacyę w Amsterdamie.

— **Wiktor Hugo a Dumas.** August Vacquerie, zagorzały wielbiciel Wiktora Hugo, stając w Rappelu w obronie pamięci tego ostatniego wobec ostatniej mowy Dumasa w Akademii, tak się o tej mowie wyraża: „Była ta krytyka poety jak świat wielkiego, przez pisarza wielkiego jak półświatek".

— **Sport.** Wiosenne wyścigi w Wiedniu rozpoczęły się przedwczoraj przy wspaniałej pogodzie i nadzwyczaj licznym udziale publiczności. Zwyciężyły konie w następującym porządku: „Gioconda" hr. Tasillo Festeticz, „Alibi" hr. Mikołaja Esterhazego, „Chalali hr. Henckla, „Heartless" p. Andora Pechy, „Deceiwer" p. Juliusza Nagy, „Triflig" rotmistrza Jekeya, „Arulo" hr. Jerzego Stockau. W Pradze zaś tego samego dnia zwyciężył na tamtejszych wyścigach i wziął nagrodę państwową „Vielleicht" ks. Esterhazego, druga zaś dobiegła do mety „Katarzyna" hr. Henckla.

— **Na klinikę** słynnego operatora wiedeńskiego prof. Billrotha przybyła niedawno panna Wanda * ze złamaną prawą ręką. Przyłożono jej bandaż gipsowy, który nosiła przez trzy tygodnie. Po zdjęciu bandażu zauważała panna Wanda, iż ręka jej nie ma dawniejszej giętkości i ruchliwości, i że może nią tylko z trudnością poruszać. Poddano więc rękę mięsieniu, czyli tak zwanemu massage. Po czternastodniowem mięsieniu znikła sztywność w zgięciach ręki, p. W. mogła poruszać nią z dawną swobodą i giętkością. Stało się natomiast co innego, coś, co zaniepokoiło jeszcze więcej pannę W., aniżeli poprzednie fatalne przypadłości. Oto, skutkiem mięsienia, puszek delikatny, pokrywający piękną rączkę panny Wandy, urósł do takiej wielkości i gęstości, iż pokrył rękę niby u biblijnego Ezawa. Koła medyczne, zainteresowane tym wypadkiem, poruszyły myśl, czyby mięsienie nie dało się skutecznie użyć do owłasiania łysin, a gdy tylko zamiar przeprowadzenia prób ogłoszono, zgłosiło się na klinikę kilkuset biednych łysych, z całą ofiarnością oddając swe głowy na usługi umiejętności. O wyniku tych prób nie omieszkamy donieść.

— **W katedrze płockiej** ukończono przed Świętami restauracyę kaplicy z grobowcami królewskiemi, dokonaną funduszami pani R.

— **Pożar** w tych dniach zniszczył cukrownię w Babinie, na Podolu rossyjskiem. Straty wynoszą pół miliona rubli, fabryka jednak była ubezpieczona.

— **Lody na Newie,** według depeszy ze Szlisselburga, dnia 8 b. m. puściły na półtora wiorsty od źródła. Jezioro jednak jeszcze pokryte jest lodem.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 12. kwietnia.)

(*L.*) Wczoraj, o godzinie 5 popołudniu zebrała się Rada stoł. miasta Lwowa, ażeby w myśl statutu dokonać wyboru prezydenta swego w miejsce nieodżałowanej pamięci Wacława Dąbrowskiego.

Posiedzenie zagaił najstarszy wiekiem radny, p. Apolinary Stokowski, który oznajmił, że na sali jest obecnych 85 pp. radnych, a więc liczba dostateczna do przedsięwzięcia wyboru; dziewięciu pp. radnych usprawiedliwiło swoją nieobecność, a mianowicie pp.: J. Solecki, dr. Samolewicz, dr. Ogonowski, A. Czerny, B. Löwenstein, Z. Kędzierski, Anatol Wachniewicz, H. Orenstein i E. Brajer; pięciu radnych zmarło w ciągu bieżącej kadencyi.

Głosowanie odbyło się kartkami, a rezultat głosowania był następujący: pan Edmund Mochnacki, dotychczasowy wiceprezydent miasta, otrzymał 65 głosów; dr. Gryziecki, profesor uniwersytetu i dotychczasowy pierwszy delegat Rady, otrzymał 19 głosów, a jedna kartka była próżna. Prezydentem został tedy wybrany, na przeciąg dwu lat, pan Edmund Mochnacki. Gdy rezultat głosowania został ogłoszony, pp. radni złożyli życzenia nowo wybranemu prezydentowi; kapela „Harmonii" zaintonowała pieśni narodowe, przyczem pan Mochnacki w kilku serdecznych słowach podziękował pp. radnym za wybór i zaufanie, którem go obdarzono. Po dokonanym wyborze zdjęto kir z krzesła prezydyalnego.

Szósty międzynarodowy kongres dla hygieny i demografii w Wiedniu 1887.

Jak wiadomo, piąty międzynarodowy kongres dla hygieny i demografii w Haadze uchwalił, iż najbliższy takiż kongres odbędzie się w Wiedniu, we wrześniu 1887 r. Celem zainicyowania i przygotowania prac kongresu tego, utworzyła się w Wiedniu, za wpływem różnych prywatnych i publicznych korporacyj i zakładów komisya organizacyjna, która ukonstytuowała się w maju roku zeszłego i wybrała komitet działający, ten ostatni zaś utworzył stałe biuro dla prac przygotowawczych kongresu.

Biuro to komisyi organizacyjnej, w odezwie, wydanej na dniu 15 listopada 1886 a wzywającej do wzięcia udziału w pracach kongresu, oznajmiło wszystkim radosną nowinę, iż Jego Ces. i Król. Wysokość Najd. Następca Tronu Arcyksiążę Rudolf raczył najłaskawiej przyjąć protektorat nad kongresem.

Ta oznaka Najwyższej sankcyi dla naukowych i humanitarnych celów kongresu jest dobrą wróżbą dla udania się tegoż a zarazem potężnym bodźcem do wzięcia jak najliczniejszego udziału w pracach jego.

Ich Ekscelencye pp. Ministrowie hr. Taaffe i dr. Gautsch, namiestnik Austryi Dolnej, br. Possinger-Choborski i burmistrz miasta Wiednia p. Edward Uhl, objęli przewodnictwo honorowe w kongresie i przyrzekli mu jak najsilniejsze moralne i materyalne poparcie

Mający się odbyć we wrześniu r. b. w Wiedniu kongres, podobnie jak poprzednie tego rodzaju zebrania, które w innych stolicach Europy już się odbywały, zajmować się będzie, przy udziale najznakomitszych lekarzy i hygienistów, techników i statystyków ze wszystkich krajów cywilizowanych, rozbiorem ważnych zagadnień odnoszących się do ochrony zdrowia i urządzeń sanitarnych, tak w zakresie administracyi publicznej jak i prywatnych gospodarstw.

Chcąc pozyskać jak najszerszy udział dla prac tych kongresu u kół fachowych w każdym kraju, postanowiła komisya organizacyjna kongresu wezwać poszczególne kraje Monarchii do tworzenia komitetów krajowych, będących częścią składową centralnej komisyi organizacyjnej w Wiedniu, i popierających cele kongresu w każdym kraju.

To też skutkiem takiego wezwania komisyi organizacyjnej, sprosił c. k. radca namiestnictwa protomedyk dr. Alfred Biesiadecki już na dzień 21 grudnia 1886 r. delegatów rozmaitych korporacyj i zakładów, zaproszonych do wzięcia udziału w kongresie, jakoteż parę osób, zajmujących się sprawami, wchodzącemi w zakres działania kongresu, celem zawiązania komitetu krajowego dla Galicyi.

Na posiedzenie to przybyli pp.: c. k. radca Namiestnictwa protomedyk dr. Alfred Biesiadecki, c. k. radca sanitarny dr. Adam Czyżewicz, prof. dr. Bronisław Radziszewski, rektor uniwersytetu dr. Tadeusz Pilat, radca Namiestnictwa Jan Hild, z Towarzystwa lekarskiego dr. Józef Merunowicz, z Towarzystwa aptekarskiego, jako delegat, Zygmunt Rucker, dyrektor szkoły weterynaryi dr. Piotr Seifman, adjunkt szkoły weterynaryi i delegat Towarzystwa weterynarskiego dr. Józef Szpilman.

Na wniosek protomedyka dr. Alfreda Biesiadeckiego, uchwalono na posiedzeniu tem zawiązać komitet krajowy dla kongresu we Lwowie i wybrano przewodniczącym tegoż rektora uniwersytetu lwowskiego dr. Tadeusza Pilata.

Dr. Biesiadecki oznajmił, że do udziału w kongresie przez delegatów uproszone już zostały we Lwowie i w Krakowie: C. k. Akademia umiejętności w Krakowie; wydział lekarski c. k. uniwersytetu w Krakowie; instytut techniczno-przemysłowy w Krakowie; Wydział krajowy we Lwowie; c. k. krajowa rada zdrowia we Lwowie; c. k. wyższa szkoła techniczna we Lwowie; c. k szkoła weterynaryjna we Lwowie; c. k. Rada szkolna krajowa we Lwowie; Rada miejska we Lwowie; fizykat miejski we Lwowie; Towarzystwo Kopernika we Lwowie; Muzeum hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego we Lwowie; gremium aptekarskie we Lwowie; Towarzystwo aptekarskie we Lwowie; Towarzystwo lekarskie we Lwowie i Towarzystwo lekarskie w Krakowie.

Zgromadzenie, przyjąwszy do wiadomości powyższą listę władz, zakładów i korporacyj zaproszonych do udziału w kongresie, uchwaliło wystosować jeszcze zaproszenie do następujących korporacyj, względnie zakładów:

Do c. k. Uniwersytetu we Lwowie; do Towarzystwa politechnicznego we Lwowie; do Towarzystwa politechnicznego w Krakowie; do Towarzystwa weterynarskiego we Lwowie; do Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie; do Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych we Lwowie; do Towarzystwa gimnastycznego „Sokół" we Lwowie; do Towarzystwa gimnastycznego w Krakowie; do Rady miejskiej w Krakowie; do Fizykatu miejskiego w Krakowie; do Dyrekcyj szpitali krajowych.

W końcu powziął zawiązany, jak wyżej, komitet krajowy, następujące uchwały:

1) Spowodować zawiązanie oddziału Komitetu krajowego w Krakowie, gdzie się skupia znaczna ilość zakładów i korporacyj, zajmujących się sprawami, wchodzącemi w zakres kongresu.

2) Wystosować zaproszenia do udziału w kongresie przez delegatów, do reprezentacyj miejskich w większych miastach, w których zadania administracyi sanitarnej i łączące się z niemi dalsze obowiązki zarządu miejskiego są i mogą być należycie zrozumiane i oceniane; do zarządów zakładów sanitarnych wszelkiego rodzaju; do korporacyj i stowarzyszeń, w których zakres działania wchodzą, w całości lub w części, sprawy hygieny i demografii, czyli statystyki ludzkości.

3) Za pośrednictwem zaproszonych władz, zakładów i korporacyj, tudzież bezpośrednio starać się o to, aby udział kół fachowych z naszego kraju w kongresie, był ile możności licznym i odpowiadał z jednej strony stanowisku, jakie kraj nasz zajmuje w rzędzie krajów Monarchii, z drugiej strony należytemu ocenieniu ważności i pożytku prac kongresowych.

Naszkicowawszy tak dotychczasową działalność Komitetu krajowego w kierunku poparcia przyszłych prac kongresu, podajemy jeszcze na zakończenie ważniejsze temata, zamieszczone w programie obrad kongresu, których szczegółowe opracowanie powierzono już fachowym referentom. Temata te, których rozbiorowi odda się kongres, wybrane z kwestyj najbardziej żywotnych dziś dla teoryi i praktyki, tak na polu hygieny, administracyi sanitarnej, jak i demografii, wykażą najlepiej niezmierne znaczenie i pożytek odbyć się mającego kongresu.

I tak zapowiedziane są np. w sekcyi hygienicznej kongresu następujące temata dyskusyi: Ocena wody, pod względem hygienicznym, prof. dr. Gärtner (z Jeny); Związek między zaopatrywaniem w wodę a powstawaniem i szerzeniem się chorób zaraźliwych, docent dr. Hueppe (z Wiesbaden); Zużytkowanie odpadków i utrzymywanie w czystości rzek: prof. Trunklam (z New-Reigate), prof. dr. Koenig (z Monasteru) prof. Müntz (z Paryża); Kanalizacya: inżynier prof. Durand-Claye (z Paryża); Środki zaradcze przeciw fałszowaniu żywności: prof. dr. Brouardel i prof. dr. Pouchet (z Paryża), dr. A. Caro (z Madrytu), dr. Ferrière (z Genewy) prof. dr. A. Hilger (z Erlangen), Towarzystwo publicznych analityków (z Londynu); Mleko dla niemowląt: prof. Sochlet (z Monachium): Alkoholizm: Prezydent Goemon-Borgesius (z Haagi), dyrektor Flood (z Slendal-Christianii), dyrektor dr. Gauster (z Wiednia), prof. dr. Guillaume (z Neuchatel), redaktor A. Lammers (z Bremy); Oszukiwanie tajemnemi lekami: lekarz pułkowy dr. Kratschmer (z Wiednia); Aklimatyzacya i hygiena okolic tropikalnych: dr. Mähly (z Basel), prof. dr. Treille (z Paryża); Zaopatrywanie budynków światłem i ciepłem słonecznem: dr. Clément (z Lyonu), prof. Fr. Gruber (z Wiednia); Oświetlenie elektryczne i gazowe: docent dr. Renk (z Monachium); Nadzór lekarski nad szkołami: lekarz generalny dr. Wasserfuhr (z Berlina), prof. dr. H. Cohn (z Wrocławia), dr. Napias (z Paryża); Nauka hygieny: prof. dr. v. Fodor (z Pesztu), prof dr. H. Kuborn (z Seraing-Leodyum), prof. dr. Layet (z Bordeaux), dr. Gauster (z Wiednia), dr. Custer (z Rheineck); Ustawodawstwo ku ochronie robotników i hygiena fabryczna: inspektor fabryczny dr. Schuler (z Mollis kanton Glarus), Nadinspektor fabryczny Whymper (z Londynu); Szpitale izolacyjne: prof. dr. Böhm (z Wiednia), prof. dr. Felix (z Bukaresztu), dr. Sörensen (z Kopenhagi); Praktyka desinfekcyjna: prof. dr. Richard (z Paryża), docent dr. Löffler (z Berlina), prof. dr. Dobrosławin (z Petersburga); Środki przeciw niebezpieczeństwu zarazy przez szmaty: Dyrektor dr. Ruysch (z Haagi), prof. dr. Corfield (z Londynu), prof. Finkelnburg (z Bonn), dr. Morton (z Gravenhage), prof. dr. Vallin (z Paryża); Doświadczenia z ostatnich epidemij cholerycznych w Europie: prof. dr. A. Proust i prof. dr. Ballet (z Paryża), prof. dr. Sormani (z Pawii) i prof. dr. Pagliani (z Turynu), dr. Hauser (z Madrytu), prof. dr. Babes (z Buda-Pesztu), prof. dr. M. Gruber (z Grazu); Usposobienie różnych ras wobec pierwiastków zarazy: prof dr. Chauveau (z Lyonu), lekarz sztabowy dr. Buchner (z Monachium); Hygiena okrętowa: prof. dr. Proust (z Paryża), dr. M. Schmidt (z Cuxhaven), prof. dr. Bambas (z Aten), lekarz liniowy okrętowy, dr. Lederer (z Wiednia); Międzynarodowa regulatywa w epidemiach: prof. dr. Finkelnburg (z Bonn), dr. S. Murphy (z Londynu), prof. dr. Semmola (z Neapolu), prezydent dr. Sonderegger (z St. Gallen), prof. dr. Vallin (z Paryża), prof dr. Rozsahegyi (z Klausenburga); Szczepienie ochronne: Dyrektor dr. Chamberland (z Paryża), dr. Custer (z Rheineck), prof. dr. Csokor (z Wiednia), nadradca rządowy dr. Lydkin (z Karlsruhe), prof. dr. St. Pü... z Haili).

Ewentualnie, po wyczerpaniu powyższych tematów, przyjdą jeszcze na porządek dzienny odczyty i dyskusye nad innemi jeszcze przedmiotami. Dotąd zapowiedziano dodatkowo omawianie następujących kwestyj: Pytania meteorologiczno-klimatologiczne, prof. dr. Hann (z Wiednia); Ocena hygienicznych właściwości powietrza, prof. dr. Max. Gruber (z Gracu); Naczynia do jedzenia i picia z metalu, prof. dr. Ludwig z Wiednia; Rury ołowiane przy wodociągach, redaktor Hamon (z Boulogne sur mer); Przyczyny usposabiające do chorób zaraźliwych, prof. dr. Weichselbaum (z Wiednia); Regestrowanie chorób zaraźliwych, prof. dr. Soyka (z Pragi); Malarya w Rzymie, prof. dr. Marchiafara (z Rzymu); Szerzenie się dyfteryi, prof. dr. Loisier (z Lyonu); kretynizm, docent dr. Kraller (z Gracu); hygieniczne stosunki miasta Bordeaux, dr. Mauriac (z Bordeaux).

Kongres będzie miał osobną sekcyę demograficzną, która to sekcya przedstawiać będzie zarazem IVty międzynarodowy kongres dla demografii na wzór tych jakie się już odbyły w Paryżu, Genewie i Haadze, a mianowicie dwa ostatnie, łącznie z kongresami hygienicznemi. Prace przygotowawcze dla sekcyi demograficznej ukończył już komitet nieustający, w skład którego wchodzą statystycy jak: Böckh (z Berlina), Beaujon (z Amsterdamu), Bertillon (z Paryża), Bodio (z Rzymu), Chervin (z Paryża), Körösi (z Pesztu), Janssens (z Brukseli), a któremu przewodniczy radca dworu Inama-Sternegg, prezydent c. k. centralnej komisyi statystycznej (zarazem pierwszy wiceprezydent ogólnego kongresu hygienicznego). Sekretarzem komitetu jest dr. Mischler.

W programie sekcyi demograficznej zapowiedziane są dotąd następujące odczyty: Radcy dworu Inama-Sternegg: „O najważniejszych stosunkach życia ludności europejskiej od lat 1000"; Bodi'a: „O stanie prac demograficznych we Włoszech"; Chervin'a: „O ważności nauki demografii i usługach, jakie ona oddaje państwu"; Schimmera (z Wiednia): „Ruch ludności w Austryi dolnej i Tyrolu z uwzględnieniem wysokości miejsc zamieszkania"; Mauriac'a (z Bordeaux) „O stosunkach demograficznych w Bordeaux".

Obok tych odczytów przyjdzie pod dyskusyę parę bardzo ważnych referatów. I tak: „O dzieciach nieślubnych" referować będzie Bertillon. Korreferentem w tej kwestyi jest dr. Tadeusz Pilat ze Lwowa. „O śmiertelności i wyżywieniu dzieci" referuje Böckh; „O stosunkach zawodowych ze względu na choroby i śmiertelność" referuje Exner (z Wiednia), Juraschek (z Insbrucku) i Myrdacz (z Wiednia).

Dr. Neuman-Spallart (z Wiednia) i dr. Guillaume (z Neufchatel) referują „o ułomnościach u rekrutów i o statystyce samobójstw"; Beaujon „o wzroście ludności i gospodarstwie społecznem"; wreszcie Körösi „o wzroście ludności europejskiej w XIXtem stuleciu z uwzględnieniem znalezienia formuły wzrostu dla dłuższych peryodów czasu".

Oto w krótkości zarys prac przyszłych kongresu. Podane wyżej temata wskazują najlepiej, jak wielkiem jest, tak, dla nauki jak i dla życia praktycznego, znaczenie przyszłego kongresu. To też spodziewać się należy, że w kongresie tym, któremu tak zaszczytny dlań protektorat Najdostojniejszego Następcy Tronu, tudzież zainteresowanie wszystkich stron cywilizowanego świata najświetniejsze rokują powodzenie i nasz

kraj zajmie należne mu stanowisko; że w szczególności nasi uczeni jakoteż praktycy, mający do czynienia z kwestyami administracyjno i techniczno-sanitarnemi, zwłaszcza zaś lekarze i technicy, pospieszą wziąć w nim jak najliczniejszy udział.

....w ....t

GOSPODARSTWO I HANDEL

— **Wystawa koni w Wiedniu.** Najj. Pan i Najdost. Arcyksiążę Rudolf, protektor VI sekcyi towarzystwa gospodarskiego w Wiedniu, raczyli ofiarować na tegoroczną wystawę koni w rotundzie nagrody honorowe. Prócz tych zapowiedziane są nagrody honorowe od klubu Dżokeyskiego, od p. Ant. Drehera, br. Laudona, F. J. Kwizdy i t. d. — Termin zgłaszania się trwa do 15 kwietnia. Z wystawą tą połączoną jest loterya koni, której wygrane składają się już to z żywych rasowych koni, już to z przyborów do jazdy.

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 13 kwietnia 1887 r.

Lwów, pszenica 8·20 do 8·85, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień 4·— do 7·—, owies 4·— do 5·75, groch 5·— do 8·25, wyka 4·25 do 5·25, rzepak —·— do —·—, lnianka —·— do ——, koniczyna czerwona 30·— do 47·50, koniczyna biała 45— do 85·—, koniczyna szwedzka 48·— do 60·—.

Tarnopol, pszenica 8·— do 8·55, żyto 5·25, do 5·95, jęczmień browarny 4·— do 6·70, owies 4·— do 4·65, groch 5·— do 8·—, wyka 4·15, do 5·15 rzepak n. —·— , lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 26·— do 45·—, koniczyna biała 40·— do 48·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 7·80 do 8·50 żyto 5·— do 5·75, jęczmień 4·— do 6·70 owies 4·— do 4·50, groch 5·— do 7·—, wyka 4·10 do 5·—, rzepak n. 9·— do 9·—, nianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 25·—, do 42·—, koniczyna biała 37·— do 50·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·50 do 9·20, żyto 5·75 do 6·30, jęczmień 4·25 do 7·25, owies 4·10 do 5·—, groch 5·— do 8·—, wyka 4·50 do 5·50, rzepak n 9·— do —.—, lnianka —.— do —·—, koniczyna czerwona 29·— do 45·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Chmiel od 3·— do 30·— zł. za 56 kilo loco Lwów nominalnie.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 23·50 do 24·50 zł.

Usposobienie spokojne.

*) Przedruk wzbroniony

Wiedeń, 13 kwietnia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono 2074 sztuk opasowego i 850 sztuk chudego, ogółem 2924 sztuk bydła, pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 336 sztuk opasowych i 91 chudych; z Bukowiny 65 opasowych i 13 sztuk chudych wołów. Ogółem przypędzono 1031 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia. Z Galicyi przypędzono 275 sztuk mniej. Przy otwarciu targ był ożywiony tak, iż utrzymały się ceny zeszłotygodniowe; później nastąpiło osłabienie, a średnie i mniej przednie gatunki sprzedawano o 1 zł niżej. Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 46 do 51 zł., towar przedni po 52 do 54 złr., wyjątkowo po 55 złr., węgierskie po 46 do 54 zł., wyjątkowo po 57·50 zł., z innych krajów po 49 do 55 zł., towar przedni po 56 do58 zł., wyjątkowo 59 do 62 złr., bydło chude po 40 do 45 zł. za cetnar metryczny towaru zabitego, a 44 do 112 zł. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan, Najdost. Cesarzewicz Rudolf i wszyscy przebywający w Wiedniu członkowie Najw. Dworu, wzięli w niedzielę udział w obiedzie galowym u Najdost. Arcyks. Ludwika Wiktora.

W przedwczorajszej konferencyi wojskowej, pod przewodnictwem Najj. Pana, wzięli udział: pan Minister wojny, hrabia Bylandt-Rheidt; szef sztabu generalnego, generał-porucznik baron Beck, i kilku oficerów sztabowych Ministerstwa wojny.

Najdost. Arcyks. Albrecht, który, jak wiadomo z wczorajszej depeszy, przybędzie w piątek, dnia 15go b. m. do Monachium, zabawi tam dwa dni, i 18 b. m. powróci do Wiednia

Najdost. Arcyksiążę Eugeniusz wyjechał dnia 10go b. m. wieczorem do Monachium.

Ambasador rossyjski przy Najw. Dworze, książę Łobanow, powrócił w zeszłą niedzielę, po pięciotygodniowym urlopie, na swoją posadę.

Gen. Kaulbars opuści jutro Wiedeń i uda się najpierw do Drezna a następnie do Berlina, dla zasięgnięcia porady lekarskiej.

Dzienniki węgierskie dowiadują się, iż w Ministerstwie wojny rozpoczną się niebawem narady nad projektem nowego wojskowego kodeksu karnego. Projekt ten opiera się na zasadach nowoczesnego sądownictwa, i uwzględnia te zażalenia, jakie podnoszono wielokrotnie przeciw obowiązującemu dotychczas kodeksowi.

Wiedeńska *Montagsrevue* donosi, iż Austrya dała odmowną odpowiedź na zaproszenie do udziału w międzynarodowej wystawie paryskiej.

Dzienniki wiedeńskie podnoszą ostatni artykuł praskiej *Politik*, w którym powiedziano, że autonomia będzie zawsze i bezwarunkowo najgłówniejszym celem Czechów, ona bowiem może tylko zapewnić ludowi czeskiemu wiernych sprzymierzeńców. W końcu oświadcza *Politik*, że Czesi powitają chętnie przy urzeczywistnieniu tego programu jako sprzymierzeńców, także Niemców austryackich.

W dziennikach berlińskich spotykamy się z doniesieniem, iż wyjazd ministra Puttkamera do Rzymu zostaje w związku z misyą polityczną. P. Puttkamer był nawet na prywatnem posłuchaniu u Papieża.

Niemieckie dzienniki konserwatywne piszą, że jeżeli poprawki biskupa Koppa w całej swej osnowie wniesione znów zostaną w Izbie poselskiej sejmu pruskiego, ks. Bismarck zachowa względem nich „życzliwą neutralność“.

Köln. Volkszeitung i *Univers* dowiadują się o nowem piśmie z Watykanu do nuncyusza w Monachium, w którem oświadczono rzekomo, iż centrum może głosować za kościelno-polityczną nowelą, albowiem jest rzeczą tylko Papieża uregulowanie z rządem kwestyi protestu przy mianowaniu proboszczów. Kwestya ta nie wchodzi w zakres kompetencyi stronnictwa politycznego i powinna być wyeliminowaną z obrad parlamentu. Zresztą pomiędzy Watykanem i Prusami odbywa się obecnie wymiana depesz, która ma na celu określenie formy *veto*.

Z rozpraw francuskiej komisyi budżetowej wynika, że do porozumienia pomiędzy komisyą a gabinetem prawdopodobnie nie przyjdzie. Ponowny zatarg i przesilenie zbliżają się. Prezes ministerstwa Goblet odpowiedział na ostatnich posiedzeniach na wszystkie zarzuty członków komisyi i mniemał, że porozumienie przy dobrej woli byłoby możliwe. Na domagania się oszczędności odpowiedział, że ministerstwa oświecenia, sprawiedliwości rolnictwa i spraw wewnętrznych nie mogą, bez uszczerbku dla dobrej administracyi, wydawać mniej, jak wydają. Co do wojny, marynarki i robót publicznych, to komisya budżetowa musi porozumiewać się z szefami tych ministerstw, gdyż to fachowe gałęzie. Na zarzut, iż rząd unika reform demokratycznych, odparł Goblet, że gdyby były istniały jakiekolwiek widoki dla wprowadzenia podatku dochodowego, byłby go rząd zaproponował; rząd jednak wie dokładnie, że większość Izby przeciwna jest temu podatkowi. W końcu żądał przedstawienia praktycznych środków, któreby pozwoliły przedsiębrać oszczędności. Dzienniki, które ogłosiły relacye z posiedzeń, donoszą równocześnie, że komisya będzie zniewoloną przedstawić życzenia swoje Izbie, prowokować głosowanie i w razie potrzeby doprowadzić nawet do zatargu.

Z powodu śmierci i pogrzebu byłego członka zgromadzenia narodowego francuskiego, a następnie deputowanego z Alzacyi i Lotaryngii p Kablé, wszystkie niemal francuskie dzienniki poświęciły artykuły jego pamięci. Artykuły te pełne są przytem rozmaitych wycieczek przeciw Niemcom. Nie mówiąc już o *Révanche*, *Intransigeant*, *Justice* i innych radykalnych, nawet poważniejsze, jak *Télégraphe* woła: „Cała Francya stanie w obronie czci tego walecznego i honorowego człowieka, który wraz z p. Antoine był dla nas wcieleniem protestu prawa przeciw gwałtowi.“

W Marsylii wsiedli na parowiec *Ville de Tunis* ministrowie Bertholet, Granet i Millaud, oraz stu sześćdziesięciu senatorów i deputowanych francuskich, ażeby się udać do Algieru, w celu przyjęcia udziału w uroczystości otwarcia kolei żelaznej z Algieru do Tunisu.

Członkowie liberalni w Chelsea, jednej z samodzielnych części Londynu, odbyli w ratuszu dzielnicy zgromadzenie na rzecz autonomii irlandzkiej, przyczem odczytano następujący list Gladstona:

„Z wielkiem zajęciem dowiaduję się o waszem zgromadzeniu. Według mego zapatrywania, honor wielkiej stolicy wymaga tego, ażeby w jej stanowisku politycznem nastąpiło przeobrażenie. Stara twierdza zasad liberalnych stała się ogniskiem torysowskiem, i to w czasach, w których zasady liberalne rozumiane są przez szerokie rzesze, i obliczając rzecz po ludzku, bliskie są zwycięztwa. Nie jestem jednak w stanie popierać tej sprawy osobiście na wszystkich punktach. Stosunki zrządziły, żem podniósł tę kwestyę jako zadanie polityki praktycznej, a nieprzyjaciele moi fakt ten tak przekręcili, jakoby tu szło o sprawę osobistą a nie o ogólne przekonanie ludu i szczerą sympatyę dla słusznej sprawy irlandzkiej. Dlatego rezerwa z mojej strony przyczyni się wielce do otworzenia oczu nieprzyjaciołom, i do pouczenia ich, że czynna tu jest sama logika faktów“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 13 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Tegoroczna wojskowa parada wiosenna garnizonu tutejszego odbędzie się w obecności Najjaśniejszego Pana na polach Schmelz 26 b. m.

Wiedeń, 13 kwietnia. (*Tel. pr.*) Suplent przy gimnazyum Kołomyjskiem, Jan Rużycki, został mianowany rzeczywistym naczycielem gimnazyum w Przemyślu.

Wiedeń, 13 kwietnia. (*Tel. pr.*) Doniesienia ze Stambułu stwierdzają polepszenie stosunków pomiędzy Rossyą a Turcyą, zczem ma być w związku zaniechanie przez Portę wysłania okólnika do Mocarstw traktatowych w sprawie bułgarskiej.

Wiedeń, 13 kwietnia. (*Tel. pryw.*) Do tutejszych dzienników donoszą, iż w kołach watykańskich zaprzeczają pogłosce o jakiemś pośrednictwie pomiędzy Watykanem a Kwirynałem.

Wiedeń, 13 kwietnia (*Teleg. pr.*) Szczegóły nowego zamachu na cara nie są jeszcze znane; prawdą ma być jednak, że policya aresztowała na ulicy Morskaja dwa podejrzane indywidua.

Berlin, 13 kwietnia. Książę Bismarck wyjechał do Friedrichsruhe.

Amsterdam, 13 kwietnia. Dzisiaj rozpoczęły się oficyalne uroczystości, z okazyi 70tej rocznicy urodzin króla. Miasto przystrojone świątecznie. Ludność wyprawia wszędzie królowi i krolowej entuzyastyczne owacye.

Bukareszt, 13 kwietnia. Senat przyjął projekt ustawy o odnowieniu konwencyi handlowej z Francyą i o upoważnieniu rządu do zawarcia z innemi państwami prowizorycznych traktatów handlowych.

Izba deputowanych rozpoczęła już obrady nad kredytem dodatkowym ministerstwa wojny. W toku dyskusyi oświadczył prezes gabinetu Bratiano, iż dopóki on stoi na czele rządu, nie będą wprowadzone żadne nowe podatki.

Sesyę parlamentarną przedłużono do 14 b. m

Bukareszt, 13 kwietuia. Poseł włoski Tornielli, został powołanym drogą telegraficzną do Rzymu, dokąd już wyjechał. Sądzą, iż wyjazd ten zostaje w związku z ostatniemi zmianami ministeryalnemi.

Sofia, 9 kwietnia. Dyplomatyczny przedstawiciel Austro-Węgier, pan Burian, wyjechał za urlopem do Wiednia.

Bern, 13 kwietnia. Rada stanu wybrała Scherba z Turgau (radykalnego) swym prezydentem, a Herzoga z Luzerny (klerykalnego) wiceprezydentem.

Paryż, 13 kwietnia. Zmarł tutaj Dalloz, dyrektor dziennika *Moniteur*.

Paryż, 13 kwietnia. W tutejszych kołach rossyjskich zaprzeczają stanowczo pogłosce o ponownym zamachu na cara.

Minister Flourens przyjmował wczoraj ambasadora rossyjskiego Mohrenheima, który wyjedzie wkrótce do Nicei i Cannes.

Paryż, 13 kwietnia. Oczekiwanym tu jest w dniach najbliższych książę Mingrelii.

Ateny, 13 kwietnia. Parlament został odroczony do 28 b. m. Pomimo zabiegów opozycyi, ministerstwo utrzymało się przy takiej samej większości jak na początku sesyi, kiedy rozporządzało przeszło $^2/_3$ częściami wszystkich oddanych głosów.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

przychodzą do Lwowa:

podług zegara lwowskiego.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min 50 rano pociąg pospieszny, o godz 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Stryja: o godz. 7 min. 30 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 7 min. 27 rano pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 25 w południe i o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mięszany.

Do odwołoczysk z głównego dworca o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po połndniu i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk z dworca **Podzamcze:** o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu i o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu **3 zł., pocztą 4 zł.;** za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.;** za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego“, zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, ***po cenie o połowę zniżonej.***

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej*, mogą przeto otrzymywać od 1 kwietnia 1887 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie: miesięcznie 50 ct., kwartalnie 1 zł. 50 ct.

Na prowincyi: miesięcznie 80 ct., kwartalnie 2 zł. 40 ct.

Pp. Prenumeratorowie, abonujący „Echo“ przy *Gazecie Lwowskiej*, otrzymają wraz z numerem za kwiecień arkusz oddzielny, zawierający początek prac i artykułów rozpoczętych w kwartale I.

— **Echo muzyczne teatralne i artystyczne.** Na czele dziennika zawiadamiamy dziś szan. czytelników o zawartej umowie z redakcyą *Echa*, mocą której abonenci pisma naszego otrzymać mogą *Echo* po cenie o połowę zniżonej. *Echo muzyczne teatralne i artystyczne*, tygodnik illustrowany, poświęcony sztuce we wszystkich jej działach, oraz literaturze nadobnej, zamieszcza poezye, dramata, komedye, powieści, opowiadania, studya estetyczne, rozprawy pedagogiczne z dziedziny muzyki, wskazówki praktyczne dla uczących się i nauczycieli muzyki, sylwetki autorów dramatycznych, muzyków, artystów, wirtuozów, malarzy, rzeźbiarzy, oraz wszystkich osób, zajmujących w zakresie sztuki i literatury wybitne stanowiska społeczne; sprawozdania z ruchu artystyczno-literackiego Europy, z uwzględnieniem działalności rodaków na obczyźnie oraz ruchu umysłowego w kraju; korespondencye z ważniejszych ognisk kraju i zagranicy.

W dodatku nutowym, dającym rocznie przeszło 60 arkuszy nut. stanowiących wartość kilkunastu złotych reńskich wedł g cen księgarskich, *Echo* zamieszcza: utwory koncertowe i salonowe na fortepian, utwory pedagogiczne na 2 i 4 ręce, utwory do śpiewu w łatwiejszym i trudniejszym układzie, kompozycye na skrzypce itp. Głównie uwzględnia się średni poziom wykształcenia muzykalnego. Potpourri z oper miejscowych, operetek, utwory do tańca, itp., podawane bywają ze ścisłem baczeniem na ich świeżość, na to, co się nazywa „aktualnością" zarówno co do nowości scenicznych, jak i księgarskich.

W tekscie *Echa* spółpracują: Deotyma, Eliza Orzeszkowa, Hajota, Walerja Marrené, Ostoja, Zofia Mellerowa, Władysław Bogusławski, Teodor Jeske-Choiński, J. I. Kraszewski, Adam Asnyk, Ed Lubowski, Zygmunt Sarnecki, Michał Bałucki, Felicyan Faleński, Kazimierz Kaszewski, Bolesław Prus, Stanisław M. Rzętkowski, Aleksander Poliński, K. Estreicher, Jan Kleczyński, A. Zahorowski, Wład. Górski, Marja Szelıga, Stanisław Koźmian, Józef Kotarbiński, Jan Brzeziński (*Incognitus*). Wiktor Gomulicki, Marjan Gawalewicz, Wincenty Rapacki, Mefisto i wielu innych.

W dziale muzycznym oprócz kompozytorów zagranicznych *Echo* zamieszcza kompozycye: Zygmunta Noskowskiego, J. I. Paderewskiego, Henryka Jareckiego, Józefa Wieniawskiego, Aleksandra Zarzyckiego, Eug. Pankiewicza, K. Hofmana i wielu innych.

Z prac przygotowanych na kwartał II i III posiada *Echo* w tece: Fel. Faleński: Junius Brutus, dramat historyczny; Deotyma: Jan Sobieski pod Wiedniem, poemat epicki. Utwory powieściowe: Ostoi i Choińskiego; Maryan Gawalewicz: Guzik, komedya w 1 akcie; Edward Lubowski: Talma i Adrianna Lecouvreur, studynm porównawcze; Natalia Krzyżanowska, Na rozdrożu, powieść; Józef Kotarbiński: Dramat w książce i na scenie, rozprawa estetyczna; Piękny młodzian, powieść z angielskiego, przekład Hajoty

---

Do dzisiejszego numeru dołącza się Przewodnik naukowy i literacki za miesiąc kwiecień, dla prenumeratorów cało- i półrocznych.

Przyjechali do Lwowa
dnia 13 kwietnia 1887.

Hotel George'a

Pp. S. hr. Tarnowski z Sniatynki, A. hr. Gołuchowski z Łosiacza, W. hr. Dzieduszycki z Jezupola, M. Lenartowicz z Kołomyi, B. Szeligowski z Horodenki, S. Cieński z Okna, Lehman z Jarosławia.

Hotel Langa.

Pp. A. Dörman z Złoczowa, S. Ettinger z Wiednia, E. Pollak z Wiednia, H. Wolf z Wiednia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 kwietnia 1887, godzina 1 min. 45 Alp. Tow. górn. 19.80 Węg. akcye redyt. 288·50, Akcye anglo-austr 107·50, Akcye banku Union 215·— Akcye kolei Karola Ludwika 208·40, Akcye kolei północnej 236.50 Akcye kolei południowej 81·80, Akcye kolej Alföld 182.25, Akcye kolei Elżbiety 237.—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 226.50, Akcye kolei węg. północno wschodniej 167.50 Wiedeńskie losy 125 25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104. -, Losy regulacyi Cisy 125·—, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 102.—, Akcye związkowego banku 94 75, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·12·—, Węgierskie losy 123.75, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —·— akcye tytoniowe —·—, Akcye Banku dla krajów koronnych 241·50. — Usposobienie mocne.

Wiedeń, 12 kwietnia 1887, godzina 5 minut 40. Akcye kredytowe 284.40 Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 208 25, Południowa —·—, Renta papierowa 81·—, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—. Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—. Napoleondor 10.06·—, Rubel papierowy —·—.

Wiedeń, 13 kwietnia 1887 r. godzina 10 min. 40 Akcye kredytowe 283 90, Anglo Austr. —·— Unionbank 214.75 Kolej Karola Ludwika 207·80. Południowa 82.—, Renta papierowa —.— 5% Galic. hip. listy zastawne 101·75 Galic. oblig. indemn. —·—, do —·—, $4^1/_2$% listy zastawne banku krajowego 96 —, $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku —·— Napoleondor 10 50 50 Rubel papierowy —·— — Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 12 kwietnia 1887, Wiedeń: Przenica za 100 kilo —·— do —·— złr, żyto —·— do —·— złr. jęczmień —·— do —·— złr., kukurudza —·— od —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10 000 litr procent 25 50 do 25·75 złr.

Szczecin,: Pszenica —.—, rzepik —·— spiritys —·— kukurudza —·— Kolonia —·— rzepak —·— do —·— zł, 100 kilogr. na wiosnę Budapeszt: Pszenica na wiosnę 9·32 do 9.33 —.— zł Berlin: Pszenica żółta (na wiosnę) 170.— do —·—, żyto —·— —·— m. spirytus 40·30, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 53.80 kilogr. —·— olej rzepakowy —·—. fr, spirytus —·—·—·—.

C. k. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 5go kwietnia 1887.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja. Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.
Godz. 7 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Zwardonia.
Godz. 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

Odjazd ze Stanisławowa:

Godz. 9 min. 45 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Lwowa i Chyrowa.
Godz. 9 min. 58 przed połud. osobowy pociąg do Husiatyna.
Godz. 6 min. 28 wieczór, pociąg osobowy do Stryja, Lwowa, Zwardonia.
Godz. 6 min. 54 wieczór, pociąg osobowy do Husiatyna.

Odjazd z Ławocznego:

Godz. 6 min. 23 wieczór, pociąg mięszany do Stryja, Lwowa, Zwardonia.

Przychodzą do Lwowa:

Godz 8 min. 39 przed połudn., pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.
Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.
Godz. 2 min. 25 w nocy. pociąg mięszany z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 8 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.
Godz. 9 min. 02 przed połudn., osobowy pociąg ze Zwardonia i Stryja.
Godz. 5 min. 37 po połudn. pociąg osobowy z Husiatyna.
Godz. 5 min. 51 po połnd., osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Przychodzą do Ławocznego:

Godz. 10 min. 45 przed połudn. ze Lwowa.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 12 kwietnia 1887.

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	207	—	210	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	224	—	227	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	—	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	—	—	—	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	98	80	99	80
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	—	102	20
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. łos. 51 l.	96	50	97	50
Tow. kredyt. galic 5 pr. w. a.	100	50	101	50
„ „ „ 4 pr. w. a.	95	50	96	50
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	50	101	50
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	93	—	94	—
„ „ $4^1/_2$ prc. „ „ 52	99	—	100	—
„ „ 4 prc. „ „ 56	92	—	93	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		47	50	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		41	44	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 pr. m. k.	104	25	105	25
Oblig. Komunale gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	100	—	101	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5. pr, w. a. I emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	105	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	94	50	96	50
5. Losy miasta Krakowa	16	—	18	—
„ „ Stanisławowa	25	—	28	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	90	6	
Dukat cesarski	5	94	6	4
Napoleondor	10	4	10	14
Półimperyał	10	34	10	46
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	11	1	13
100 marek niemieckich	62	10	62	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 9. kwietnia 1887.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	80.80	80.95
luty-sierpień	80.75	80.95
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	81.80	82.—
kwiecień-październik	81 95	82.15
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	127.50	128 —
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	133.75	134.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5. prc.	134.50	135.50
„ „ 1864 po 100 złr.	165.40	165.70
„ „ 1864 po 50 złr.	1·4.—	165.—
Renty Com. po 42 litr. austr.	161.—	161.50
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	97.05	97 25
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc.	112.90	113.10
2. Obligacye indem. 5 prc. (za złr. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.25	105.—
Galicyi	104.50	105 —
Niższej Austyi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.40	105.10
Węgier	104.50	105.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	107.75	108.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	282.—	282.25
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	561.—	567.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	240.75	241.25
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	877.—	879.—
Kol. Albrechta a 209 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	366.—	367.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2365	2370
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	208.—	208.50
Lwów-Czern. kol i po 200 zł. wa. war.	225.25	225.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	235.50	235.60
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	83 —	83.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	170.—	171.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.90	101.30
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.90	101.40
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6. pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.25	102.—
„ „ „ „ w 36 l. $6^1/_2$ pr.	99.—	99.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	95.50	96.30
„ „ „ „ „ po 5 prc.	100.80	101 —
„ „ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.80	101.—
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $52^1/_2$ l.	96.50	97 —
Obligi komunalne Banku krajowego 5 prc. w. a. I emisyi	100.50	—.—
Gal. banku hip. po 5 prc.	99.25	99.50
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	101.50	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 prc.	101.50	102.25
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	—.—	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a	99·70	100 30
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	99.50	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100.40	100.80
„ „ po 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	100.60	101.10
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	100.25	100.75
Kol. gal. Lwów.-Czer.-Jass. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	81.80	82.20
z r. 1884	89.40	90.—
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	99.70	100.22
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w.	178.50	179.25
Clarego po 40 zł. m. k.	44.—	44.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m.k.	113.75	114.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	25.50	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	16.50	17.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	20.—	20.5
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	47.25	47.7
Palfiego po 40 zł. m. k.	43.75	44.
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	14.60	14.5
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9.25	9.3
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.50	19.9
Salma po 40 zł. m. k.	55.50	56.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	55.50	56.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	37.50	—.—
Poż Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	137.50
„ „ po 50 zł. w. a.	68.—	69.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	34.75	35.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	43.—	44.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.30	127.9
Paryż za 100 ft.	50.30	50.3750
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.99.—	6.01.—
„ pełnej wagi	5.95.—	5.97 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20 frankówka	10.07 —	10.08.50
Rossyjski imperyał	10.40.—	10.43.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 12 kwietnia 1887.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	81	—
„ „ „ w srebrze	81	95
Renta w złocie	113	—
5 prc. austr. renta marcowa	97	10
Akcye banku wiedeńskiego	876	—
„ „ kredytowego	284	20
Londyn	127	20
Napoleondor	10	06
Dukat cesarski men.	5	90
100 marek niemieckich	62	$42^1/_2$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 2562. (2640 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się w dniu 20 maja 1887, także poniżej ceny szacunkowej licytacya realności lk. 66 w Uhornikach położonej wedle wyk. hip. l. 823 Wojciecha Olejnika własnej, na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 150 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 12 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków wyciąg hipot. przyglądnąć można w ts. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych i tych którymby uchwała niniejsza lub późniejsze doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem p. Emila Łapickiego w Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy.

Tyśmienica 15 marca 1887.

L. 964. (2668 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Stanisława Michońskiego przeciw spadkobiercom Macieja Michońskiego odbędzie się w dniach 13 maja, 17 czerwsa i 22 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności N. 2 w. hip gm. Dąbrówki breńskie objętego.

Cena wywołania wynosi 1792 zł. 12 ct.

Wadyum 180 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany p. Władysław Trzeciecki.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 3 lutego 1887.

L. 10497. (2652 1—3)

Dnia 10 maja, 14 czerwca, 19 lipca 1887 o 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 19 w Pełemiu małym wyk. hip. 19 księgi gruntowej gminy Pełem mały objętej Jana i Katarzyny Oleksów własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia 9 rat po 12 zł. 16 ct.

Cena wywołania 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do złożenia lżejszych warunków wyznacza się na 19 lipca 1887 o 4tej po południu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 16 grudnia 1886.

L. 816. (2760 1—3)

Dnia 21 kwietnia 25 maja i 23 czerwca 1887, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 110 w Stupnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie Anny Diakowicz pto 15 zł. 14$^1/_2$ ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 101 zł. w. a.

Wadyum 10 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność przeciw Antoniemu Diakonicz tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. delg.

Sambor, dnia 9 marca 1887.

L. 2562. (2242 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, iż dla zaspokojenia należącej się Markusowi Binder od Stanisława Krzyżanowskiego kwoty 86 złr. a. w. zpn. rozpisaną została przymusowa publiczna sprzedaż należącej do Stanisława Krzyżanowskiego $^1/_3$ części realności pod lk. 267 m. w Buczaczu położonej, ciała hypotecznego nie stanowiącej.

Do przeprowadzenia tej licytacyi wyznaczone zostały trzy termina, pierwszy na dzień 20 maja, drugi na dzień 17 czerwca, trzeci na dzień 22 lipca 1887 zawsze o godzinie 10 przed południ. w sali rozpraw sądowych i na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie realność powyższa tylko powyżej, lub za cenę wywołania.

Cena wywołania wynosi 160 złr.

Wadyum przed przystąpieniem do licytacyi złożyć się mające wynosi 16 złr. aw.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby po dniu dzisiejszym prawo zastawu na realność powyższą nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacyi dla jakiejkolwiek przyczyny wcale, albo w czasie należytym doręczoną nie została, zawiadamia się o rozpisaniu licytacyi edyktem niniejszym, tudzież do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata dra Reissa w Buczaczu.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, 27 lutego 1887.

L. 1810. (2597 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Gnojnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Stacha Jakimowicza własnej, na zaspokojenie pretensyi Anny Jakimowiczowej w kwocie 30 zł., dnia 5 maja, 2 czerwca i 7 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 71 zł., na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum 7 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po zastawniczem opisaniu realności, to jest po dniu 30 stycznia 1883, prawo zastawu uzyskali, kuratora w osobie Andrzeja Tamarowicza, i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, 26 lutego 1887.

L. 888. (2693 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia, iż na rzecz Izraela Jakóba Dama pto 450 zł. a. w. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi połowy realności pod lk. 81 w Daszawie położonej, wedle wyk. hyp. l. 240 dłużnika Piotra Waszczyszyna własnej pod następującemi warunkami.

1. Licytacya ta odbędzie się dnia 23 maja i 23 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano.

2. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 364 zł. 50 ct w. a., a wadyum 37 zł. w. a.

3. Na powyższych terminach sprzedana zostanie powyższa realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na wypadek nie uzyskania takowej wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 27 czerwca 1887 o godzinie 10 rano.

4. Resztę warunków i akt detaksacyi można przejrzeć w tutejszosądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dr. Bylinę z zastępstwem adw. dr. Fruchtmanna.

Stryj, 15 lutego 1887.

L. 18688. (2721 1—3)

Dnia 28 kwietnia, 27 maja i 30 czerwca 1887, o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 22 w Kowenicach położonej wykazem hip. 57 objętej w sprawie Eisiga Bergnera przeciw masie spadkowej Mykiety Podolaka pto 17 zł. w. a. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 413 zł. w. a.

Wadyum 41 zł. 30 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sadu powiatowego m. d.

Sambor, dnia 25 marca 1887.

L. 8640. (2737 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem wydobycia na rzecz Izraela Wimmera sumy 46 zł. w. a. z pn. przeprowadzi w zabudowaniu sądowem w dniach 20 kwietnia, 20 maja i 21 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 46 w Derznie wedle poz. 1. karty B. wykazu hip. l. 63 księgi gruntowej dla gminy kat. Derzno małoletnich dłużników Jędrzeja, Anny i Michała Jańczyków własnej, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 290 zł. w. a.

Zakład 10 pr., onejże w końcu, że dla niewiadomych wierzycieli kuratorem p. Mikołaja Strogania z Rymanowa ustanowiono

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny, tudzież akt oszacowania wspomnianej realności można w sądzie przejrzeć

Rymanów, dnia 8 marca 1887.

L. 4096. (2723 1—3)

Ces. król. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Babie Blumenfeldowej o 6000 zł. w. a. z pn. zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Babę Blumenfeldową, iż celem doręczenia jej uchwały z dnia 4 grudnia 1886 l. 21430 którą dozwoloną została przymusowa publiczna licytacya realności pod lk. 492 w Brodach wyk. hip. 427 księgi gruntowej gminy Brody objętej i dalszych uchwał, w tej sprawie mianowony został dla niej kurator w osobie adw. dr. Wilhelma Ornsteina w Brodach.

Poleca się tedy Babie Blumenfeldowej, aby temu kuratorowi potrzebne środki do obrony praw jej dostarczyła, lub innego zastępcę sądowi wskazała, gdyż inaczej następstwa zaniedbania tego sama sobie przypisać będzie musiała.

Brody, dnia 14 marca 1887.

L. 11028. (2707 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych drogowych, które mają być wykonane na gościńcach państwowych w Brzeżańskim okręgu budowniczym w latach 1887, 1888 i 1889, odbędzie się dnia 27 kwietnia 1887, o godzinie 12tej w c. k. starostwie w Brzeżanach licytacya ofertowa.

Ceny fiskalne robót na rok 1887 przeznaczonych, wynoszą:

a. w sekcyi drog. Przemyślany 1376 złr. 77 ct.; b. w sekcyi drogowej Brzeżany 736 złr. 11 $^1/_2$ ct.; c w sekcyi drogowej Podhajce 1724 złr. 57 ct.; d. w sekcyi drogowej Rohatyn 2137 złr. 31 $^1/_2$ ct.; Razem 5974 złr. 77 ct.

Oferty wniesione być mogą na każdą sekcyę drogową z osobna, albo też na kilka sekcyi, lub na wszystkie drogowe sekcye razem.

Jeżeli oferta obejmować będzie kilka, lub wszystkie sekcye drogowe, należy w takim razie zaofiarowania podać warunki osobno dla każdej poszczególnionej sekcyi zatwierdzenie bowiem nastąpi tylko według pojedynczych sekcyi drogowych z uwzględnieniem najkorzystniejszego wyniku licytacyi.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa, jakoto wykazy cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny, plany ogólne i szczegółowe warunki budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie, gdzie także w wyznaczonym powyż terminie, najpóźniej do godziny 12tej w ołudnie wniesione być mają oferty, zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum, wynoszące 5 prc. ceny fiskalnej, tudzież winno w ofertach żądano wynagrodzenie nietylko cyframi, ale także i literami być wyrażone.

Oferty, nieułożone według przepisów, lub nie podane w terminie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29 marca 1887.

L. 10046. (2752 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowy zawiadamia, że celem zaspokojenia w c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie własnych 11 rat pożyczkowych po 6 złr. 50 ct. i 86 złr. 6 ct. a. w. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż publiczna realności pod lit. h. w Męcinie położonej, wyk. hip. l. 261 objętej, dłużnika Jana Leśnika własnej, dnia 27 kwietnia i 25 maja 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wadyum wynosi 20 złr., a cena wywołania 200 złr.

Realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną będzie nie niżej ceny wywołania.

Termin do ułożenia łżejszych warunków licytacyjnych wyznaczony na dzień 25 maja 1887 o godz. 3 po południu.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adwokat dr. Żelechowski.

Reszta warunków licytacyjnych do przejrzenia w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 18 lutego 1887.

L. 1842. (2594 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 379 zł. 86 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tut. na rzecz Dawida Kreisberga przymusowa sprzedaż 20pr. udziału w szybie Nr. 283 w Borysławiu położonego Abrahama Ehrlicha własnego, dnia 2 maja, 7 czerwca 1887, każdym razem o godz. 10 przed południem w których udział ten tylko za cenę wywołania 150 zł. w. a. lub wyżej ceny tej sprzedany zostanie.

Zakład wynosi 10pr. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Apfel w Drohobyczu.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 31 stycznia 1887.

L. 3466. (2593 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 46 zł. 38 ct w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tut. na rzecz Herscha Chajesa przymusowa sprzedaż części realności pod l. 18/6 w Bani kotowskiej położonej Matija Semionyk własnej, składającej się z drewnianego spichlerza ze stajenką, ogrodu owocowego warzywnego, szopy, budynku drewnianego służącego na mieszkanie, budynku drewnianego, służącego jako stajnia i szopy, stodoły, piwnicy w dniach 3 maja, 7 czerwca i 5 lipca 1887, każdym razem o godz. 10 przed południem w których realność ta tylko za cenę wywołania 780 zł. w. a. lub wyżej ceny tej jednakowoż nie niżej kwoty 579 zł. sprzedaną zostanie.

Do ułożenia lżejszych warunków w razie nie sprzedaży wyznacza się termin na dzień 18 lipca 1887 o godź. 10 rano.

Zakład wynosi 10pr. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wohllerner

C. k. Sad powiatowy

Drohobycz, 18 lutego 1887.

L. 1542. (2605 3—3)

Zbaraski sąd powiatowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 1208 zł. 36 ct., 35 zł. 94 ct., 120 zł., dozwola przymusową sprzedaż realności wedle wyk. hip. l. 675 w Sieniawie Benjanina Segla własnej, oraz realności wedle wyk. hip. 674 w Sieniawie, Peisacha Kornberga własnej.

Sprzedaż realności wykazem 675 objętej odbędzie się dnia 4 maja, 8 czerwca i 14 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano i na pierwszych dwóch terminach realność ta sprzedaną będzie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 2200 zł., zaś na trzecim terminie także niżej takowej, wszakże nie niżej 2100 zł.

Wadyum wynosi 220 zł.

Do ułożenia warunków ułatwiających, wyznaczono termin na dzień 15 lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Sprzedaż realności wykazem 674 objętej odbędzie się dnia 3 maja i 3 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano i przy tych terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania 750 zł. sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 75 zł.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 15 lipca 1887 o godzinie 10 rano.

Zbaraż, dnia 20 lutego 1887.

L. 11597. (2457 3—3)

W dniu 9 maja, 13 czerwca i 18 lipca 1887 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 78 w Iwoniczu położonej według wyk. hip. l. 28 dłużnika Pawła Boczara, a właściwie małż. Jana i Józefa Boczarów własnej i realności wedle wykazu hip. l. 29 w Iwoniczu Wojciecha Boczara i małol. Jana i Józefa Boczarów współwłasnej na zaspokojenie wierzytelności Galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie pto 1000 złr. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2500 złr., a względnie 300 złr.

Zakład 250 złr., a względnie 30 złr.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż powyższych realności nastąpi tylko za lub wyżej cen szacunkowych, a na trzecim terminie także poniżej tych cen, jednakże nie niżej sumy 2000 złr., a względnie 200 złr. a. w.

Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 22 sierpnia 1887 godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciągi hypoteczne przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. Augusta Lewakowskiego w Krośnie.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, 22 stycznia 1887.

L. 880. (2499 3—3)

W sprawie egzekucyjnej kasy oszczędności w Tarnowie przeciw Fischlowi Schnablowi w Dąbrowie odbędzie się w dniach 13 maja, 17 czerwca i 22 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod l. 5 w Dąbrowie położonej.

Cena wywołania wynosi 19150 złr.

Wadyum 1915 złr.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany Mojżesz Stieglitz.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa, 1 lutego 1887.

L 2085. (2437 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie 6 rat po 180 złr. i reszty kapitału w kwocie 3567 złr. 99 ct. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazami hipotecznemi Nr. 707 i 708 księgi głównej gminy katastralnej Swilcza objętych, na imię Gitti Raab, Ewy Meth, Feigi Schiffman, Seiiga Kukuka, Mindli Kukuk i Sary Kukuk zaintabulowanych w dniach 13 maja, 17 czerwca, i 19 lipca 1887 z terminem do ułożenia warunków ułatwiających na 21 lipca 1887 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywoławcza 8500 złr. a. w.

Wadyum 850 złr. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Rzeszów, 18 marca 1887.

L. 11350. (2452 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Busku 60 złr. a.w. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya ciała hipotecznego wykazem hip. l. 243 ksiąg grunt. gminy Nowosiółki objętego dłużnika Wasyla Kuczaby własnego, a to w dniach 16 maja i 20 czerwca 1887 zawsze o godzinie 10 rano, tylko powyżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 746 złr. 44 ct.

Wadyum 10 prc.

Do ułatwiających warunków wyznaczony termin na dzień 20 czerwca 1887 o godzinie 3 po południu.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania w tusąd. registraturze do przejrzenia.

Kuratorem dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony Karol Jabłoński w Busku.

C. k. sąd powiatowy.

Busk, 20 stycznia 1887.

L. 4168. (2168 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Kolmana Brüstigera w kwocie 400 zł. z pn., rozpisaną została przymusowa licytacya realności pod l. k. 5 w Ottyniowicach położonej, dłużnika Józefa Liszczaka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w terminach dnia 5 maja 1887, 8go czerwca 1887 i dnia 14 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi kwota 3500 zł., zaś wadyum 350 zł. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na trzecim terminie także niżej ceny wywołania.

Gdyby sprzedaż na powyższych trzech terminach nie nastąpiła, wyznaczono do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 14 lipca 1887, godzinę 4tą po południu, na który wszystkich wierzycieli pod rygorem § 148 ust. sąd. się wzywa.

Resztę warunków i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Chodorów, 13 września 1886.

L. 359 (2662 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Śniatynie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi Kalmana Manharda jako prawo nabywcy Joela Reniera w kwocie 1212 złr. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności wykazem hyp. l. 485 gminy Uście objętej dłużnika Chaskla Reniera własnej.

Cena wywołania 4272 złr.

Wadyum 427 złr.

Licytacya ta odbędzie się tylko na jednym terminie dnia2 maja 1887 o godz. 10 przed południem z tem, że realność ta za a nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

O czem się strony i niewiadomych wierzycieli zawiadamia do rąk kuratora adw. dra Dawidowicza w Śniatynie.

Śniatyn, 25 stycznia 1887.

L. 381 (2686 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 25 kwietnia 1887, licytacya realności l. 187 według Dom. tom II pag. 247 Wolfa Serbera własnej, na rzecz Salamona Ber Bergera pto 400 i 100 złr. z pn. za jaką bądź cenę.

Cena wywołania 1530 złr. a. w.

Wadyum 153 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, dla Szulima Klein i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Zygmunta Bendla.

Z c. k. sądu powiatowego

Jaworów, dnia 20 lutego 1887.

L. 2471 (2675 3—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że w drodze egzekucyi aktu notaryalnego z daty Tarnow 26 kwietnia 1884 l. r. 18845 celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 5500 zł. wa. i rat zaległych z procentem po 7prc. od dnia zaliczenia pożyczki i z 8 procentami od nieopłaconych w terminie rat półrocznych wraz z kosztami 13 złr 36 ct. odbędzie się w trzech terminach a mianowicie: dnia 22 kwietnia 1887 r. dnia 27 maja 1887 r. i dnia 24 czerwca 1887 r.. każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 104 w Tarnowie na Strausinie położonej Ludwika Birtusa własnej.

Cena wywołania 11300 złr. wa.

Wadyum 1130 złr. wa,

Resztę warunków licytacyj i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

w Tarnowie, 10 marca 1887.

L. 1991 (2682 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 172 złr. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tut. na rzecz Chaji Chajes przymusowa sprzedaż części realności pod l. 14 w Drohobyczu położonej, wedle dom. tom II. p. 795 nr. 10 haer. Estery Friedmann własnej w dniach 4 maja 1887i 8 czerwca 1887 każdym razem o godz. 10 przed południem w których realność ta tylko za cenę wywołania 5129 złr. 67 ct. wa. lub wyżej ceny tej sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 5prc. ceny wywołania.

Do ułatwiających warunków wyznaczono termin na dzień 10 czerwca 1887 o godz. 9 przed południem.

Resztę warunków licytacjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy

Drohobycz, 18 lutego 1887.

L. 3447. (2672 2—3)

C. k. sąd pow. m. del. s. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Gminy Grzybowice sumy 11 złr. 50 ct. aw. zpn. licytacyę realności Wasyla Lewuszyńskiego własnej, wyk. hyp. 82 gm Grzybowice objętej na dzień 12 maja i na dzień 16 czerwca 1887 zawsze o godzinie 10 rano w biurze 3.

Cena wywołania 130 zł.

Poręczne 13 zł.

Na pierwszym i drugim terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Lityński.

Lwów, 9 marca 1887.

L. 2328. (2588 2—3)

W dniach 12 maja 1887, 10 czerwca 1887 i 14 lipca 1887, każdym razem o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod n. k. 84 w Maksymowicach położonej, wykazem hipotecznym 108 objętej w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi przeciw Iwanowi Demków czyli Demeryszynemu pto 4 rat po 10 złr. 52 ct., 178 złr. 39 ct., 17 złr. 98 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 177 zł. 50 ct.

Wadyum 17 zł. 75 ct. w. a.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowionym został kurator w osobie adw. dr. Irzycka, z substytucyą adw. Błońskiego.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszej sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. del.

Sambor, dnia 20 marca 1887.

L. 2325. (2589 2—3)

W dniach 12 maja 1887, 10 czerwca 1887 i 14 lipca 1887. o godzinie 9tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 17 dla gminy Zarajska objętej, w powiecie Samborskim położonej, w sprawie Zakładu kredyt. włośc. przeciw Iwanowi Futale pto 421 zł. 5 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1480 zł. w. a.

Wadyum 148 zł. w. a.

Na powyższych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej, a na trzecim nawet niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Gdyby rzeczona realność na powyższych terminach sprzedaną nie została, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 14go lipca 1887, o godzinie 3 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze tusadowej.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono adw. dr. Fiternika, z substytucyą adw. dr. Steuermana w Samborze.

Z c. k. sądu powiatowego miejs. del:

Sambor, dnia 14 marca 1887.

L. 2822. (2508 2—3)

Zbaraski sąd powiatowy uwiadamia, że w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie w kwocie 803 zł. 46 ct. i 170 zł. 85 cnt., odbędzie się dnia 12 maja 1887, o godzinie 10 rano przymusowa relicytacya realności pod l. k. 3 star. 400 now. w Zbarażu położonej, wedle Dom. II now. pag. 123 n. 4 haer. ś. p. Augusta Mazewskiego własnej.

Rrzeczona realność sprzedaną będzie nawet niżej ceny wywołania jednak nie niżej sumy 600 zł.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności w kwocie 1033 zł. 33 ct.

Wadyum wynosi 50 zł. 66½ ct.

Dla z miejsca pobytu niewiadomego Wiktora Sieleckiego, byłego nabywcę realności, ustanowiono kuratora w osobie pana Zygmunta Dzierzanowskiego, o czem się go powiadamia.

Zbaraż, dnia 14 marca 1887.

L. 1696. (2631 2—3)

W dniach 2 maja 6go czerwca i 4go lipca 1887, zawsze o 10 rano odbędzie się celem ściągnięcia wierzytelności Abrahama Appla, w kwocie 70 zł. z pn., publiczna licytacyi realności Antoniego Chodackiego pod l. w. h 42 w Filipowicach położonej.

Cena wywołania 4680 zł.

Wadyum 468 zł.

Resztę warunków w sądzie przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy,

Krzeszowice, 21 marca 1887.

L. 1752. (2621 2 3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie rozpisuje celem zaspokojenia wywalczonej przez Towarzystwo wzajemnej pomocy w Złoczowie, przeciw Wolfowi Leitnerowi kwoty 92 złr. 13 cnt. z pn., publiczny przymusowy przetarg sumy 400 zł. z pn., na karcie ciężarów połowy ciała hipotecznego ks. grun. gminy Złoczów, l. wyk. hip. 249 Jośla Scholdera własnej, na rzecz Wolfa Leitnera zaintabulowanej, w trzech terminach, a to: dnia 2 maja, 13 czerwca i 18 lipca 1887, zawsze o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Na dwóch pierwszych terminach zostanie ta suma za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim zaś także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Ceną wywołania suma 400 złr. z pn.

Poręczne 40 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Heynego, z zastępstwem adw. dr. Wesołowskiego w Złoczowie.

Złoczów, dnia 26 marca 1887.

L. 8610. (2624 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że na rzecz Judy Feuera o 18 zł. w. a. z. pn., odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod l. k. 516 w Cieszanowie położonej, wyk. hip. 704 księgi grun. tejże gminy objętej, która na dniu 2 maja, 2 czerwca i 4go lipca 1887, każdym razem o godzinie 10tej z rana, na pierwszych dwóch terminach mianowicie tylko za lub lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także poniżej niej przedsięwziętą zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 85 zł.

Wadyum zaś 8 zł. 5 ct.

Akt oszacowania, warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny mogą być w registraturze przejrzane.

Cieszanów 3 marca 1887.

L. 6575. (2633 2—3)

W dniach 6 maja, 3 czerwca i 1 lipca 1887, zawsze o godzinie 9 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod l. k. 387 w Żołyni wsi położona, Jędrzaja Kiliana i realność tamże pod l. k. 374 położona, Jana Wosia własna, na zaspokojenie pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Łańcucie, w kwocie 88 zł. 93 ct. w. a.

Cena wywołania realności pod l. k. 387 wynosi 800 zł., a realności pod l. k 374 wynosi 850 zł.

Od powyższych kwot wadyum 10 prc.

Akt oszacowania, warunki licytacyjne i wpis hipoteczny mozna przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut, dnia 6 października 1886.

L. 4589. (2637 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 11 maja i 8 czerwca 1877, o godzinie 10 rano w budynku sadowym realność wykaz. hipot. księgi gruntowej Knibynice licz. 36 objętą, Tacki Janiów, Wasyla Zaraszczaków i Jacka Wojciechowskiego własną i realność wyk. hip. tej samej księgi gruntowej l. 41 objętą, Wasyla Halimurki własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi w kwocie 294 zł z pn.

Na tych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedane.

Celem ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 8 czerwca 1887, godzina 12 w południe.

Cena wywołania obu realności 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka.

Rudki, dnia 25 września 1886.

L. 844. (2629 2—3)

Celem zaspokojenia kwoty 30 zł. w. a. z pn., odbędzie się na rzecz Majera Schuber z Gwoździca w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż realności pod l. k. 334 wyk. hip. l. 22 objętej, Wasyla Caruka Ilka w Winogradzie własnej, w trzech terminach, a mianowicie dnia 9 maja, 10 czerwca i 10 lipca 1887, każdym razem o godzinie 15 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Fedor Tesluk z Winogradu.

Cena wywołania wynosi 110 zł. w. a.

Wadyum 11 zł. w. a.

Gwoździec, 2 marca 1887.

L. 5153. (2688 2—3)

C. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 11 maja i dnia 8 czerwca 1887, o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hipot. księgi gruntowej dla Nichowic l. 49 objętą, Fedka Partym własną, celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 21 rat po 9 zł. i jednej raty 9 zł. 9 ct. z pn. wynoszącej.

Na tych dwóch terminach zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną.

Celem ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 8 czerwca 1887, godz. 12 w południe.

Cena wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 30 września 1886.

L. 15897. (2548 2—3)

C. k. m. del. sąd powiatowy w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pięciu rat pożyczkowych po 58 zł. 50 ct. w. a. z pn reszty kapitału 638 zł. 29 ct. wa. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 281 w Kupczyńcach położonej, wedle wyk. hipot. 275 kar. B. poz. 1 Mojżesza Einlegera własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytayyi na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 27 maja 1887 o godzinie 9tej rano z te... przedsięwziętą zostanie, że na tym terminie realność ta także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1800 złr. wa.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania, to jest 90 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hip. realności przejrzeć można w ... registraturze.

Tarnopol, dnia 25 listopada 1886.

L. 1230. (2338 2—

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi obwieszcza, że w sprawie Banku hipotecznego przeciw Władysławowi Żurakowskiemu o zapłacenie 650 zł. w. a. i innych pretensyj, odbędzie się w biurze VI na dniu ... maja 1887, o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż dóbr Dymicze czyli Demilcze, p. Władysława Żurakowskiego własnych, w powiecie sądowym Zabłotowskim położonych, przy której dobra te także poniżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę kupna sprzedane będą.

Cena wywołania 112.500 zł.

Wadyum 5 prc. ceny wywołania, t... 5.625 zł.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych dr. Milgrom.

Resztę warunków licytacyjnych i ... ocenienia przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kołomyja, 24 lutego 1887.

L. 249. (2625 2—

Dnia 27 maja 1887, o godzinie ... rano odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Andrija Wasyliw pod l. 27/186 w Dobrotowie, ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie pretensyi ... Regera 20 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 65 zł.

Wadyum 6 zł. 50 ct. w. a.

Przy tym terminie będzie realność sprzedaną także niżej ceny szacunkowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Hersch Arzt w Delatynie.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 25 marca 1887.

L. 1810. (2681 2—

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 146 zł. 50 ct. w. a. z p... odbędzie się w sądzie tutejszym na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu przymusowa sprzedaż realności pod l. ... 1046, 1047 i 2852 w Drohobyczu na Zadwórzem położonej, wedle Dom. T. II p. ... n. 4 haer., Andrusia (Jędrzeja) Watr... własnej, w dniach 5 maja 1887 i 10 czerwca 1887. każdym razem o godzinie 10 przed południem, których realność ta tylko za cenę wywołania 570 zł. w a. lub wyżej ceny tej sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, 26 lutego 1887.

L. 224. (2526 2—

W dnia 23 maja i 27 czerwca 1... każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w sądzie tut. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 38 w Chle... położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej dłużnika Michała Duszy własnej, na zaspokojenie wierzytelności Tomasza Duszy 19 zł. 50 ct. aw. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 412 zł.

Zakład 42 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na dzień 8 sierpnia 1887, o godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hip. przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono pana Sylwestra Jaciewicza w Krosnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Krosno, 16 lutego 1887.

L. 14981 (2654 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia, że dnia 4 maja 1887, 8 czerwca 1887 i 8 lipca 1887, każdym razem o godz 10 rano w zabudowaniu sądu tutejszego odbędzie się przymusowa sprzedaż realności w Skale pod nr. 270 położonej wedle wyk. hip. l. 610 księgi gruntowej gminy katastralnej Skała Icka Jägendorf w $^{5}/_{6}$ a Schmila Tenenblata w $^{1}/_{6}$ części własnej z tem, iż na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także i niżej ceny szacunkowej za cenę pokrywającą wszystkie długi hipoteczne sprzedana zostanie.

Gdyby sprzedaż na powyższych terminach do skutku nie przyszła wyznacza się termin do ułożenia ułatwiających warunków na 2 lipca 1887 o godz. 10 rano z tem, że nie stawający wierzyciele uważani będą za przystępujących do wniosku większości.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych którymby uchwała licytacyjna w należytym czasie nie mogła być doręczoną ustanowiono kuratorem p. Michała Hordyńskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Borszczów, 11 lutego 1887.

L. 5577 (2525 2—3)

Dnia 15 lipca i dnia 26 sierpnia 1887 roku, każdym razem o godz. 10 z rana, odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna licytacya sumy 150 zł. w. a., w stanie biernym realności Nr. 22 w Bilczycach do masy Jędrzeja Grabowskiego należącej, na rzecz Florentyny Łacikowskiej na na pokrycie pretensyi dr. Ferdynanda Wilkosza w kwocie 220 zł 22 ct. w. a.

Cena wywołania stanowi suma 150 zł. w. a. poniżej której dopiero na drugim terminie sprzedaż nastąpić może, zaś wadyum 15 zł. w. a.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli miejscowy Notaryusz p. Bruno Rogalski ustanowiony.

C k sąd powiatowy

Dobczyce, dnia 9 grudnia 1886.

L. 2169. (2237 2—3)

Na zaspokojenie pretensyi firmy Phöbus Schmelkes & Syn w kwocie 400 zł. z pn. kołomyjskiej kasy oszczędności w kwocie 283 zł. 50 ct. z pn. gal. akc. Banku hipotecznego w kwocie 153 zł 36 ct. z pn. i Judy Krepsa w kwocie 1033 zł. 33 ct. z pn. przeprowadzoną zostanie na dniu 17 czerwca 1887 o godzinie 10 rano w B. IV. przymusowa licytacyjna sprzedaż realności lk. 42 m w Kołomyi Kasiela Senensieba własnej, poniżej ceny szacunkowej 18932 zł. 10 ct. w. a.

Wadyum wynosi 946 zł. 60 ct. w. a.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć i odpisać można w tus. registraturze.

Kuratorem wierzyciela Dawida Kostinera w Rumunii zamieszkałego jako też innych nieznanych wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Goldfarb.

C. k sąd obwodowy

Kołomyja, 12 marca 1887.

L. 2636. (2535 2—3)

Zbaraski sąd powiatowy uwiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 163 zł. 14 ct. z pn. odbędzie się dnia 20 czerwca 1887, godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 188 w Stryjówce wedle wyk. hip. Nr. 264 księgi gruntowej dla gminy kat. Stryjówka Tomasza Gajewskiego własnej za jakąkolwiek bądź cenę

Cenę wywołania stanowi wartość przyjęta przy udzieleniu pożyczki w kwocie 500 zł., a wadyum wynosi 25 zł.

Zarazem pozwanego Tomasza Gajewskiego z miejsca pobytu nieznanego uwiadamia się, że dla niego kuratorem ad actum w osobie Piotra Skórskiego ze Stryjówki postanowiono.

Wzywa się zatem pozwanego, ażeby temu kuratorowi potrzebnej informacyi lub innego sądowi wskazał zastępcę gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Zbaraż, dnia 19 marca 1887.

L. 13438. (2528 2—3)

W zabudowaniu c. k. sądu powiatowego w Kałuszu odbędzie się w dniu 22 czerwca, 21 lipca i 22 sierpnia 1887, o 10 rano, na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Salamona Flora w kwocie 117 zł. 25 ct. z pn. publicza licytacya domu pod licz. 336/a w Kałuszu położonego, na dłużnika Majera Presser intabulowanego, sądownie na 3409 zł. 32 ct. ocenionego, a to przy pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie i niżej tejże, lecz tylko na kwotę wszystkim wierzytelnościom na sprzedać się mającym domu ubezpieczonym wyrównującą a gdyby i takiej ceny nieosiągnięto, odbędzie się w 3im terminie rozprawa celem ułożenia lżejszych warunków, przy której niejawiący się wierzyciele do większości głosów jawiących się za przystępujących uważani będą.

Wadyum wynosi 341 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania w registraturze tegoż sądu przejrzane być mogą.

Tych wierzycieli którzy po 2 listopada 1886 uzyskaliby prawo zastawu i którymby uchwała licytacyjna należycie doręczoną być nie mogła, zastąpi kurator w osobie notaryusza Michała Baczyńskiego ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy

Kałusz, 25 stycznia 1887.

L. 1313. (2435 2—3)

Rzeszowski c. k. sąd obwodowy ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości kasy Oszczędności miasta Rzeszowa w kwocie 93 zł. 50 ct., 93 zł. 50 ct., 93 zł. 50 ct., 93 zł. 50 ct. i 1995 zł. 21 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 6 czerwca, 5 lipca i 5 sierpnia 1887 o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 293 w Rzeszowie, masy rozbiorowej Kelmana Druckera i Wolfa Druckera własnej.

Cena wywołania 12200 zł.

Wadyum 1220 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 16 sierpnia 1887 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipot. niewiadomych jest adw. dr. Als z substytucyą adw. dr. Zbyszewskiego w Rzeszowie.

Rzeszów, 3 marca 1887.

L. 12128. (628 2 3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 2 czerwca 1887 nawet niżej ceny szacunkowej, licytacya realności l. 14 w Weissenberg według wyk hip. 36 księgi grunt. gminy kat. Kamienobród z kolonią Weisenberg, Józefa i Maryi Ekes własnej na rzecz Franciszka Dussila pto 260 zł. 61 ct. z pn.

Cena wywołania 3000 zł.

Wadyum 300 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Józefa Sichel z Weissenbergu.

Gródek, 5 grudnia 1886.

L. 7222. (2596 2—3)

W dniach 12 maja i 16 czerwca 1887 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności pod l. 46 w Malczycach położonej, wyk. hip l. 219 objętej, wedle pozyc. 3 karty B. na Stefana Mykicińskiego w 24/63, na nieletnich Maryę, Ksenkę, Jewkę i Michała Mykicińskich po 8/63 części, a na Feskę Mykicińską w 7/63 częściach w księdze gruntowej zapisanej, celem zniesienia spółwłasności.

Cena wywołania 360 zł.

Wadyum 36 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli pupilarnych jest dr. Abraham Weissenberg z Janowa.

C. k. sąd powiatowy.

Janów, dnia 8 marca 1887.

L. 3448 (2609 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejski delegowany S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz gminy Grzybowice sumy 24 zł. 20 ct. w. a. z pn., publiczną licytacyę połowy realności Adama Kaczora własnej, w wyk. hip. l. 54 gminy Grzybowice zapisanej, na dzień 22 maja 1887 i na dzień 16 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano w sali rozpraw.

Cena wywołania 80 zł.

Poręczne 8 zł.

W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za, lub wyżej ceny wywołania.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Lityński.

Lwów, 12 marca 1887.

L. 1134. (2587 2 - 3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Maurycego Herza w kwocie 25 złr. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 6 maja, 3 czerwca i 1 lipca 1887, o godz. 10 rano egzekucyjna licytacya 5/60 realności l. k. 31 w Krowodrzy położonej, Maryanny Kwaśniewskiej własnej.

Cena wywołania 205 zł. 24 ct.

Wadyum 21 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony n termin w dniu 15 lipca 1887 o godz. 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Henryk Schoen, a substytutem tegoż adw. dr. Kremer w Krakowie.

Kraków, 28 lutego 1887.

L. 213. (2523 2—3)

Na dniu 2 maja, 2 czerwca i 4 lipca 1887, każdym razem o godz. 10 z rana, na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej, odbędzie się w sądzie tutejszym na rzecz Abrahama Weissberga, celem zaspokojenia sumy 60 zł. w. a. z pn publiczna sprzedaż realności w Cieszanowie położonej, wyk. hip. 604, księgi gruntowej tejże gminy objętej, Ichla Wachsmana własnością będącej.

Cena szacunkowa wynosi 100 zł.

Wadyum 10 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

Dla z miejsca pobytu niewiadomych ustanowiono kuratora w osobie Saula Weissa z Cieszanowa.

Cieszanów, 5 lutego 1887.

L. 11820. (2497 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzesku ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności 300 zł. z pn., odbędzie się w sądzie tutejszym na rekwizycyę sądu krajowego krakowskiego, w dniach 3 maja, 7 czerwca, 12 lipca 1887, o 11 godzinie rano licytacyjna sprzedaż realności „Osada dworska“ 34 w. h. l. 265 gm. kat. Tymowa, Franciszka Liszka własnej, na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć tut. sąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony adw dr. Ławrowski, z substytucyą adw. dr. Schoena w Krakowie

Do ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na 12 lipca 1887 o 4 po południu.

Brzesko, 3 stycznia 1887.

L. 10300. (2500 2—3)

W dniach 3 maja i 7 czerwca 1887 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w sądzie tut. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 216 w Krościenku niżnem położonej, dłużnika Pietra Szelca, na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 80 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 460 zł.

Zakład 46 zł.

Na pierwszych dwóch terminach sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Do ewentualnego ułożenia warunków ułatwiających wyznaczono termin na 13go lipca 1887 godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawnego opisu i akt oszacowania przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Alojzego Pietrzyckiego z Krosna

C. k. Sąd powiatowy

Krosno, 3 lutego 1887.

L. 1798. (2701 2—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 14 kwietnia 1887 i 5go maja 1887 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 czerwca 1887 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 10 według wyk. hip. 57 dla gminy katastralnej Turzy gniłej, Eugeniusza Mazarakiego własnej, na rzecz c. k. nprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w sprawie tegoż pto 1241 zł. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 2800 zł.

Wadyum 280 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina, dnia 15 marca 1887.

L. 1873. (2702 2—3)

W dniach 14 kwietnia, 5 maja i 10 czerwca 1887, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. $914/80^{4}/_{4}$ rep. 687 w Dolinie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Juliana i Anny Ostrowskiej własnej, w celu ściągnięcia wierzytelności Zakład kred. włośc. w likwidacyi, a to 7 rat po 21 złr. 51 cnt. i reszty kapitału w ilości 277 złr. 24 ct. z pn.

Na pierwszych dwóch z powyż wyznaczonych terminach licytacyjnych realność powyższą tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej takowej, jednak nie niżej sumy równej pretensyom na tej realności zabezpieczonym, sprzedana zostanie.

W razie, gdyby na tym trzecim terminie sprzedaż nie przyszła do skutku, wyznaczonym zostaje do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 10 czerwca 1887, godzinę 3 po południu, na który wierzycieli z tem dołożeniem się wzywa, że niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Cena szacunkowa, oraz wywołania, wynosi 600 zł.

Wadyum 60 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina, dnia 15 marca 1887.

L. 768. (2704 2—3)

C. k Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego w łącznej ilości 346 złr. w. a. zpn. na rzecz Galic. Zakładu kredytowego Ziemskiego w Krakowie egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 13 gm. kat. Wola Batorska objętej, a własność dłużnika Wojciecha Maśnicy stanowiącej w trzech terminach licytacyjnych, dnia 28go kwietnia, dnia 31go maja i dnia 1 lipca 1887 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, dnia 26 lutego 1887.

L. 2551. (2703 2—3)

Dnia 14go kwietnia, 5go maja i 10 czerwca 1887, każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie na ściągnięcie wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi, t. j. 21 rat po 40 zł. i reszty kapitału 376 zł. 46 ct. w. a. z pn., przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności dłużnika Michała Lowicza własnej, ciało tabularne stanowiącej, pod l. k. 88 w Mizuniu położonej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej takowej, ale nie niżej sumy równającej się pretensyom na tej realności zabezpieczonym.

W razie, gdyby na trzecim terminie sprzedaż do skutku nie przyszła, celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 10 czerwca 1887, godz. 3 po południu wyznaczonym zostaje, a niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Cena wywołania oraz szacunkowa wynosi 1200 zł.

Wadyum 120 zł.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina, 15 marca 1887.

L. 1183 (2595 3—3)

W sprawie egzek. Tarnowskiej kasy oszczędności przeciw Józefie Siutajowej i innym pto 900 złr. odbędzie się w dniu 20 maja, 20 czerwca i 1 lipca 1887 każdym razem o 10 godzinie z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności N. wyk. hip. 62, 61, 7 i 8 gminy Dąbrowica objętych.

Cena wywołania pierwszej 8938 złr. 45 ct., drugiej 385 złr a 2 ostatnich razem 670 złr.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratora p. Władysława Trzecieckiego w Dąbrowie.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa, 24 lutego 1887.

L. 13408. (2608 3—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie jako władza nadopiekuńcza podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że odbędzie się dobrowolna publiczna sprzedaż realności pod lk. $406^{2}/_{4}$ we Lwowie (ulica Źródlana l. 4) położonej, wedle wykazu hip. 361 dzieln. II karta B. poz. 3, 4, 5 nieletnich, Stanisława i Franciszka Witrylaków własnej, w sali rozpraw tut. sądu na jednym tylko terminie dnia 20 maja 1887 o godzinie 11 przed południem.

Cena wywołania, poniżej której realność sprzedana nie będzie, wynosi 4500 zł. a wadyum 450 zł.

Resztę warunków sprzedaży można przejrzeć w registraturze sądowej, jako też na terminie licytacyi w obec komisyi licytacyjnej.

Lwów, 2 kwietnia 1887.

L. 5059. (2531 2—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Zuzanny Wertlingowej 55 złr., w drodze egzekucyjnej przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie ¼ niepodzielna część realności pod l. k. 209 w Cięcinie położona, Franciszka Kozła własna, w jednym terminie 12 maja 1887, o godzinie 10 rano w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 75 zł.

Wadyum 7 zł. 50 ct.

C. k. sąd powiatowy.

Milówka, dnia 30 listopada 1886.

L. 1050. (2449 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Berla Steina w kwocie 6100 zł. zpn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali nr. 12 w dniach 4 maja, 26 maja i 23 czerwca 1887, każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Hajworonka w powiecie wiśniowieckim położonych, własność Andrzeja Tyszkowskiego stanowiących.

Cena wywołania wynosi 198.624 zł, niżej której na powyższych terminach sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 19.900 zł. Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności, których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem przyjąćby nie chcieli, przyjąć do zapłaty z hipoteki za potrąceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadały.

W razie niesprzedania powyższych dóbr na wyznaczonych terminach wzywa się wierzycieli na dzień 23 czerwca 1887 o godz. 4 po południu do ułożenia łatwiejszych warunków z uwagą, że nieobecni jako do większości obecnych przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony interesowane do rąk własnych, a tych wierzycieli którzyby po dniu 26 grudnia 1886 hipotekę na dobrach powyższych uzyskali lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, na ręce kuratora adw. dr. Gottlieba w Brzeżanach, któremu adw. dr. Holzera się substytuje i przez edykt niniejszy.

Brzeżany, dnia 26 lutego 1887.

L. 690. (2460 2—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Ozyasza Schmelza w kwocie 270 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 2 maja 1887 o godzinie 10 rano przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod lwh. 31 w Babicach Zofii Lisulowej własnej, a to jako na czwartym terminie za jakąkolwiekbądź cenę.

Cena wywołania 5913 zł.

Wadyum 590 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny w tutejszosądowej registraturze de przejrzenia.

Oświęcim, dnia 10 marca 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

Zl. 8940. (2667 3—3)

Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg wird kundgemacht, daß Chawe Fink und Reisel Ginsberg mit der Eingabe de pr. 28. Februar 1887 ZZ. 8940, das Eigenthumsrecht zu den für Markus Anhauch, Chaskel Liss und Scheindl Gelle Berger intabulirten Anteilen der Realität 368²/₄ in Lemberg angemeldet haben, daß zur Verhandlung hierüber nach § 8 des Ges. vom 25. Juli 1871 Z. 96 R. G. B. mit Bescheid vom 12. März 1887 Z. 8950, der Termin auf den 20. April 1887 bestimmt und für die dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannten Markus Anhauch, Chaskel Liss und Scheindl Gele Berger und resp. deren dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannten Erben Adv. Dr. Waldmann mit Substitutirung des Adv. Dr. Bodek zum Kurator bestellt wurde.

Es werden daher Markus Anhauch, Chaskel Liss und Scheindel Gelle Berger aufgefordert, die zur Wahrung ihrer Rechte nötigen Behelfe dem bestellten Curator mit zuteilen, oder einen anderen Vertreter zu bestellen und dem Gerichte namhaft zu machen, widrigens sie die üblen Folgen ihres Saumsals sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Lemberg, den 12. März 1887.

L. 16758. (2416 2—3)

C. k. sąd obw. w Przemyślu zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Bazylego i Maryannę Witoszyńskich i Andrzeja Adamskiego, iż M. G. Beck i Majlech Lilien wnieśli 7 bm. prośbę o odłączenie od realności pod l. 123 w Przemyślu dwóch parcel, na co zapadłą uchwałę doręczono ustanowionemu dla wymienionych nieobecnych kuratorowi, adwokatowi dr. Smutnemu w Przemyślu.

Przemyśl, 15 grudnia 1886.

L. 125. (2697)

Wydział Izby adwokackiej w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że p. dr. Maciej Rafał 2 imion z Rozprzy Krobicki, z dniem 5 kwietnia 1887 wpisany został w listę adwokatów, z siedzibą w Oświęcimiu.

Wydział Izby adwokackiej.

Kraków, dnia 7 kwietnia 1887.

L. 751. (2748 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Filemona Domowicza, że na prośbę Walentego i Anny Jastrząb, o sprostowanie księgi gruntowej gminy Nowoszyce przez wydzielenie parcel grunt. 336/2, 341/2, 326/1, 1327/2, 1328/2, z wykazu hipot. 32 utworzenia z nich osobnego ciała hipotecznego i zaintabulowanie proszących za właścicieli tegoż, do dochodzeń z kuratorem dla niego w osobie Pawła Pawłowskiego z Nowoszyc ustanowionym termin na 29 kwietnia 1887 godz. 9 rano wyznaczył i że Filemon Domowicz ma wcześnie kuratorowi potrzebną udzielić informacyę, lub ustanowić pełnomocnika, inaczej bowiem za złe skutki sam odpowiadać będzie.

Łąka, 26 lutego 1887

L. 321. (2734 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Jewkę Dmytrową, że na prośbę Pawła i Justyny Ortyńskich o sprostowanie księgi gruntowej gminy Nowoszyce, przez wydzielenie parcel grunt. 1279, 1280, 28 z wykazu hip. 23 utworzenia z nich osobnego ciała hipotecznego i zaintabulowanie proszących za właścicieli tegoż, do dochodzeń z kuratorem dla niej w osobie Pawła Pawłowskiego ustanowionym termin na 29 kwietnia 1887, godz. 9tą rano wyznaczył i że Jewka Dmytrowa ma wcześnie kuratorowi potrzebną udzielić informacyę, lub ustanowić pełnomocnika, inaczej bowiem za złe skutki sama odpowiadać będzie.

Łąka, 23 lutego 1887.

L. 370. (2735 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Jewkę Dmytrowę, że na prośbę Daniela i Katarzyny Szurygajło o sprostowanie księgi gruntowej gminy Nowoszyce przez wydzielenie parcel budowl. 24/1, 24/2 i grunt. 79, 80 i 81 z wykazu hip. 23 utworzenia z nich osobnego ciała hipotecznego i zaintabulowanie proszących za właścicieli tegoż, do dochodzeń z kuratorem dla niej w osobie Pawła Pawłowskiego z Nowoszyc ustanowionym, termin na 29 kwietnia 1887, godz. 9 rano wyznaczył i że Jewka Dmytrowa ma wcześnie kuratorowi potrzebną udzielić informacyę, lub ustanowić pełnomocnika inaczej bowiem za złe skutki sama odpowiadać będzie.

Łąka, 25 lutego 1887.

L. 323. (2747 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Filemona i Wiktoryę małż. Domowiczów, że na prośbę Jana i Maryi Czepil o sprostowanie księgi gruntowej gminy Nowoszyce przez wydzielenie parcel budowl. 124, grunt. 268/1 z wykazu hip. 29, budowl. 69/1 i grunt. 268/2 z wykazu hip. 198, utworzenia z nich osobnego ciała hipotecznego i zaintabulowania proszących za właścicieli tegoż, do dochodzeń z kuratorem dla niego w osobie Pawła Pawłowskiego z Nowoszyc ustanowionym termin na 29go kwietnia 1887, godz. 9 rano wyznaczył i że Filemon i Wiktorya Domowicze mają wcześnie kuratorowi potrzebną udzielić informacyę, lub ustanowić pełnomocnika, inaczej bowiem za złe skutki sami odpowiedzialni będą.

Łąka, 26 lutego 1887.

L. 1820. (2728 1—3)

Niewiadomemu z miejsca pobytu Wojciechowi Bachcie z Chrząstówki czyni się wiadomo, że Jędrzej Wojcik przeciwko niemu wniósł skargę o zapłacenie 50 zł. z pn. i że termin do rozprawy, na takową wyznaczony został na 11 maja 1887, godz. 9 rano.

Ustanawiając dlań kuratora w osobie Wojciecha Wietechy z Chrząstówki wzywa go, aby kuratowi udzielił informacyi i środków do obrony, lub też przez pełnomocnika, albo osobiście do rozprawy stanął.

C. k. sąd powiatowy

Jasło, dnia 11 marca 1887.

L. 17022. (1853 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości Aleksandrowi Wittmannowi, a względnie tegoż spadkobiercom jako to: Teresie Wittmanowej, Ferdynandowi Wittmanowi, Joannie z Wittmanów Kubatzowskiej i Zuzannie Wittmann z życia i miejsca pobytu nieznanym, tudzież spadkobiercom ich z imienia i życia i miejsca pobytu nieznanym, że przeciw nim o wykreślenie sumy 120 złr. m. k. ze stanu biernego realności l. k. 176 w Przemyślu masa rozbiorowa Arona Gajgera pozew wytoczyła na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 17022 pozwanym wniesienie pisemnej obrony do 30 dni polecono.

Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie p. adw. dr. Skórskiego, z zastępstwem p. adw. dr. Czajkowskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 22 grudnia 1886.

L. 815. (2142 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. del. S. I we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że na dniu 28 listopada 1886 we Lwowie zmarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Ludwik Foglar.

Gdy tut. sądowi nie jest wiadomem czy i które osoby do spadku po nim są powołane, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiekbądź prawnego tytułu jakie roszczenia do spadku tego podnieść zamierzają, ażeby swe prawa spadkowe w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" do spadku się zgłosili i oświadczenia swe wnieśli, ileże w razie przeciwnym spadek ten, dla którego p. adw. dr. Dzędzielewicz we Lwowie kuratorem, a zastępcą tegoż p. adw. dr Październa ustanowiony został, z tymi, którzy do spadku się oświadczą, pertraktowany i im przyznany zostanie, nieobjęta zaś część spadku, lub gdyby do spadku nikt nie oświadczył się, cały spadek Wysokiemu skarbowi jako spadek bezdziedziczny przyznany zostanie.

Lwów, 11 lutego 1887.

L. 8604. (2141 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Grzegorza Seneńki, Jana Seneńki i Bonawentury Lenczowskiego, a względnie ich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców, że dnia 26 lutego 1887 licz. 8604 zgłosili Józefa Franz i Józef Kostaniucie w postępowaniu sprostowawczem prawa własności do realności pod l. 160¹/₄ we Lwowie wyk. hip. 140, l dzieln. miasta Lwowa objętej, jako własność Grzegorza Seneńka, Jana Seneńki i Bonawentury Lenczowskie go zapisanej, że do rozprawy na to zgłoszenie w myśl ustawy z 25 lipca 1870 Nr 96 dz. pp., uchwałą z 5go marca 1887 l. 8604 termin na 20go kwietnia 1887 wyznaczono i uchwałę tę dla tychże z życia i miejsca pobytu nieznanych, na ręce ustanowionego dla nich kuratora adw. dr. Bobownika, z zastępstwem adw. dr. Dulęby, doręczono.

Wzywa się zatem tychże z życia i miejsca pobytu nieznanych, aby w celu strzeżenia swych praw w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub w sądzie się zgłosili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej skutki zaniechania sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 5 marca 1887.

L. 10146. (2336 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 9 marca 1887 do l. 10146, wniósł Nathan Lubinger przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Ludwikowi hr. Zabielskiemu i c. k. Prokuratoryi skarbu, imieniem Wys. Skarbu pozew o ekstabulacyę sumy 43 zł. m. k. z pn., ze stanu biernego realności licz. 196²/₄ we Lwowie, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pierwpozwanego Ludwika hr. Zabielskiego nie jest wiadome, został dla niego adwokat dr. Dziubiński kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Balko mianowany.

Wzywa się zatem Ludwika hr. Zabielskiego, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi oznajmił, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 12 marca 1887.

L. 588. (2290 2—3)

Sąd obwodowy ustanawia z pobytu niewiadomemu Oskarowi Kramerowi adw. Wąsikiewicza w Nowym Sączu kuratorem w sprawie sprostowania biernego stanu hipotecznego dóbr Bielanka, wykazem hip. l. 372 objętych.

Nowy Sącz, 5 lutego 1887.

L. 2630. (2415 2—3)

C. k sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Izraela Mehra, z życia i miejsca pobytu nieznanego, tudzież spadkobierców jego z imienia, życia i miejsca pobytu nie znanych, że Isaak Schussheim, Ozyasz Grabscheid i Meilech Hersch Frankfurter, przeciw nim, jako też przeciw Liebie Mehr i Naftalemu Dawidowi wnieśli pod dniem 22 lutego 1887 do l. 2630 pozew o uznanie pretensyi Israela i Lieby Mehrów w kwocie 800 złr. z pn. wraz z nadzastawami, na pierwszem miejscu tabeli płatniczej do l. 672/86 umieszczonej, za umorzoną, i wykreślenie jej z tejże tabeli z pn., który tu sądową uchwałą z 2 marca 1887, l. 2630 do postępowania pisemnego zadekretowany został.

Oraz ustanowił sąd dla pozwanego Izraela Mehra i jego spadkobierców kuratora w osobie p. adwokata dra Tarnawskiego z zastępstwem p. adw. dra Łużeckiego i poleca pozwanym, ażeby do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, 2 marca 1887.

L. 4562. (2466 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Winnikach podaje do wiadomości, że w dniu 30 października 1884 zmarła w Winnikach Pelagia z Dziubyków Banach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ spadkobiercy sądowi nie są znani ani z nazwiska, ani z miejsca pobytu, przeto wzywa się tych, którzy do spadku powyższego z jakiegokolwiek bądź tytułu prawa sobie roszczą, ażeby w przeciągu jednego roku od ogłoszenia niniejszego edyktu w tymże sądzie w celu wykazania swych praw się zgłosili, inaczej spadek, dla którego kuratorem tymczasowo Teodor Markiewicz ustanowionym został, tylko z tymi którzy się z prawami zgłoszą i takowe wykażą przeprowadzony i im w miarę ich roszczeń, lub gdyby się do niego nikt nie zgłosił, funduszowi zaopatrzności przyznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Winniki, 30 grudnia 1886.

L. 1928. (2434 2—3)

C. k sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Gustawa Adelsbergera jako spadkobiercę Karola Adelsbergera iż w celu doręczenia mu uchwały z dnia 8 lutego 1883, l. 3, mocą której dozwolił egzekucyjnej intabulacyi prawa zastawu dla sumy 96 złr. aw. z pn. na rzecz Rzeszowskiej Kasy oszczędności na części realności śp. Karola Adelsbergera ustanawia dla niego kuratora w osobie adwokata dra Rybickiego z substytucyą adwokata dra Alsa, obu z Rzeszowa.

Rzeszów, 17 marca 1887.

L. 4044. (2447 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa każdego, ktoby losy pożyczki miasta Krakowa l. 39754 i 21853 na 20 zł. wa. opiewające, posiadał, aby takowe w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni tutejszemu sądowi przedłożył, albowiem po bezskutecznym upływie tego terminu losy te umorzone zostaną.

Kraków, dnia 25 lutego 1887.

L. 511. (2582 2—3)

Na drugą zwyczajną z dnia 16 maja 1887 o godzinie 9ej rano rozpoczynającą się kadencyę sądu przysięgłych w Przemyślu, mianowanym został c. k. Prezydent sądu obwodowego Pressen, przewodniczącym zaś c. k. radca wyższego sądu krajowego Freyberger, tudzież c. k. radcy sądu krajowego Nenuel, Leszczyński, Skala, Przybylski, Nawratil i Janowski jego zastępcami.

Przemyśl, dnia 1 kwietnia 1887.

L. 451. (2586 2—3)

Pan prezydent c. k. wyższego krajowego mianował do drugiej zwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych w roku 1887 przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, prezydenta tegoż sądu przewodniczącym, zaś radców: Józefa Laceka, Antoniego Reinwartha, Juliusza Piątkowskiego, Karola Zollnera, Antoniego Spędakowskiego i Józefa Lewickiego, zastępcami przewodniczącego sądów przysięgłych. Posiedzenia tej kadencyi rozpoczną się dnia 31 maja o godz. 9 rano.

Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1887.

L. 12158. (2591 2—3)

C k. sąd powiatowy miejsko-delegowany w Wadowicach ogłasza, że w sporze sumarycznym Hirsza Lednitzera przeciw Wilhelminie Paflowej pto 115 zł. aw., ustanowił kuratorem dla niewiadomej z miejsca pobytu pozwanej Wilhelminy Paflowej adwokata dra Iwańskiego w Wadowicach, i temuż wyrok z dnia 6 sierpnia 1886 l. 7875 doręczył.

Wzywa się zatem pozwaną, aby ustanowionemu kuratorowi odpowiednią informacyę udzieliła, lub innego zastępcę sądowi wskazała.

Wadowice, dnia 31 grudnia 1886.

Księgi gruntowe.

L. 48. (2726)
Komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy Kanna dnia 14 kwietnia 1887 rozpoczyna.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w gminie.
Dąbrowa, 8 kwietnia 1887.

L. 262. (2725)
Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Skomorochy stare powiatu sądowego Bursztyńskiego rozpoczyna komisya hipoteczna dnia 16 maja 1887.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć co dla obrony swych praw za stosowne uzna.
C. k. sąd powiatowy
Bursztyn, dnia 23 marca 1887.

L. 61. (2710)
Dochodzenia miejcowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Ruda, powiatu sądowego Chodorów, rozpoczyna komisya hipoteczna 16 maja 1887.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
C. k. komisya hipoteczna dla obwodu sądowego.
Brzeżany, dnia 6 kwietnia 1887.

L. 1653. (2761)
C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż dochodzenia hipoteczne w celu założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Mochnaczka niżnia, dnia 19 kwietnia 1887 rozpoczyna.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Krynica, 8 kwietnia 1887.

L. 59. (2709)
Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Ostrów powiatu sądowego Chodorów rozpoczyna komisya hipoteczna 25 kwietnia 1887.
Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć co dla obrony praw swych uzna za stosowne.
C. k. komisya hipoteczna dla obwodu sądow.
Brzeżany, dnia 6 kwietnia 1887.

Konkursa.

L. 2747. (2766)
Posada kancelisty w XI klasie rangi ze systemizowanemi należytościami przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie jest do obsadzenia.
Ubiegający się o tę lub o posadę kancelisty przy innym sądzie powiatowym lub kolegialnym w okręgu c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie, także dla prowadzenia ksiąg gruntowych, opróżnić się mogącą, wnioską swoje, należycie udokumentowane, podania w drodze przepisanej do 15 maja 1887 do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie.
Lwów, 9 kwietnia 1887.

Upadłości.

L. 4535. (2717 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Sigmunda Goldsterna, handlarza towarów korzennych w Tarnopolu, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdywał, a na majątek nieruchomy, o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym ustanawia się c. k. radcę sądów krajowych p. Józefa Lacka, a tymczasowym zarządcą masy p. adw. dra Horowitza.
Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 28 kwietnia 1887 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensyę wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.
C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 6 lipca 1887 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 20 lipca 1887, o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.
Wierzyciele, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługa prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.
Wierzycielom, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie, na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.
Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".
Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.
Tarnopol, dnia 6 kwietnia 1887.

L. 1071. (2712)
W masie konkursowej Herscha Ufera wybrany adw. dr. Maksymilian Frachtenberg zarządcą, a Szaja Chajes Seliga zastępcą zarządcy.
C. k. sąd obwodowy.
Kołomyja, 10 lutego 1887.

M. 13708. (2711)
C. k. sąd obwodowy obwieszcza, że konkurs, uchwałą z 17 kwietnia 1884, l. 3720 na majątek Itty Schaller, otworzony, na mocy §. 155 ust. konk., zniósł.
Kołomyja, 30 grudnia 1886.

L. 13644. (2767)
C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem, iż konkurs, na mocy uchwały z dnia 6 sierpnia 1883 do l. 32993 do majątku kupca tutejszego Karola Gruchola otworzony, na zasadzie §. 189 ord. konk. zniesionym zostaje.
Lwów, dnia 2 kwietnia 1887.

L. 14422. (2668 3—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr 1. D p. p. poł[illegible] Marcelego Kieliszkiewicza zegarmistrza we Lwowie ul. ruska l. 3.
Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Theodorowiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dra Maryańskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 20 kwietnia 1887, godzinę 10 przed południem.
Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 3 lipca 1887 i podać ją na terminie na dzień 19 lipca 1887 godzinę 10tą przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.
Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.
Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.
Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".
Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 4 kwietnia 1887.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. W. ... papieru braci Fiałkowskich.